

ISTEN A VILÁGOSSÁG. A TUDATLANSÁG SÖTÉTSÉG. AHOL ISTEN JELEN VAN, OTT NEM LEHET TUDATLANSÁG.

E SZÁMUNK TÉMÁJA:

ÜNNEPEK

DIVĀLĪ

A FÉNY ÜNNEPÉNEK REJTETT JELENTÉSE

VAISNAVA ÜNNEPEK

*Ratha-
yātrā*

A szeretetteljes
találkozás fesztiválja

HOGYAN VÁLHAT
MINDEN PILLANAT
ÜNNEPPÉ?

A MAGYARORSZÁGI KRISNA-TUDATÚ HÍVŐK KÖZÖSSÉGÉNEK MAGAZINJA

HARÉ KRISNA
TEMPLOM

**TÉGED IS VÁR
A BUDAPESTI
HARÉ KRISNA
TEMPLOM
ÉS OKTATÁSI
KÖZPONT!**

**Lépj be India káprázatos világába!
Zöldövezetben, családi
hangulatban várjuk az érdeklődőket!**

RENDSZERES PROGRAMJAINK

- Előadások az indiai védikus kultúráról
- Önismereti és jógaelméleti képzések
- Budapest Szanga: vasárnaponként
14:00–18:00 óráig tradicionális
élőzenével, indiai lakomával

INDIAI SZENTÉLY LÁTOGATÁSOK

- Egyéni vagy csoportos tárlatvezetés előre
egyeztetett időpontban
- Iskolai osztályoknak rendkívüli kihelyezett
tanóra lehetőség
- A Govinda Csillaghegy indiai vegán étterem
várja vendégeit

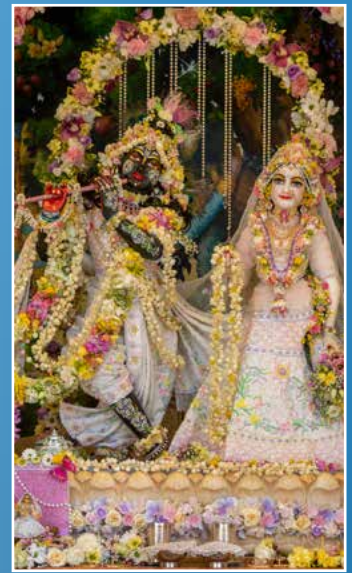
**CÍMÜNK: 1039 BUDAPEST,
LEHEL UTCA 15-17.
(HÉV. CSILLAGHEGY MEGÁLLÓ —
A BATHYÁNY TÉRTŐL 20 PERCNYIRE)**

ELÉRHETŐSÉGEINK:

+36/1 391-0435; LELEKPALOTAJA@KRISNA.HU;

f @LÉLEK PALOTÁJA

WWW.LELEKPALOTAJA.HU

Śrī Śrī

Rādhā-Śyāmasundara

Krisna-völgy templomának oltárán

Ő Isteni Kegyelme

**A. C. Bhaktivedanta
Swami Prabhupāda**

a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi
Közösségének alapító *ācāryāja*

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda (1896–1977) a *gaudīya-vaiṣṇavizmus* ősi vallási hagyományát ismertette meg a nyugati világgal, Kṛṣṇa-tudat néven. 1966-ban alapította meg a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségét. Vezetésével a szervezet tíz év alatt *āśramákkal*, iskolákkal és farmközösségekkel rendelkező világméretű misszióvá vált. Írásai a védikus filozófia, vallás, irodalom és kultúra igazi könyvtárát alkotják.

Tartalom

Ti nem tudjátok, mi az a boldogság	4
Hogyan válhat minden pillanat ünneppé?	6
Az élet nem igazságos, de mi a kiegyenlítésén dolgozunk	10
Kívánj igazi ünnepet!	14
Rādhā, aki drágakövet ad	18
30 év a fenntartható jövő szolgálatában	20
Vaiṣṇava ünnepek	26
Ratha-yātrā – A szeretetteljes találkozás fesztiválja	30
Divālī – A fény ünnepének rejtett jelentése	34
Kihívás idején – Interjú ukrán és orosz Krisna-hívókkal	38
Recept – Vegán karácsonyi zserbó	42

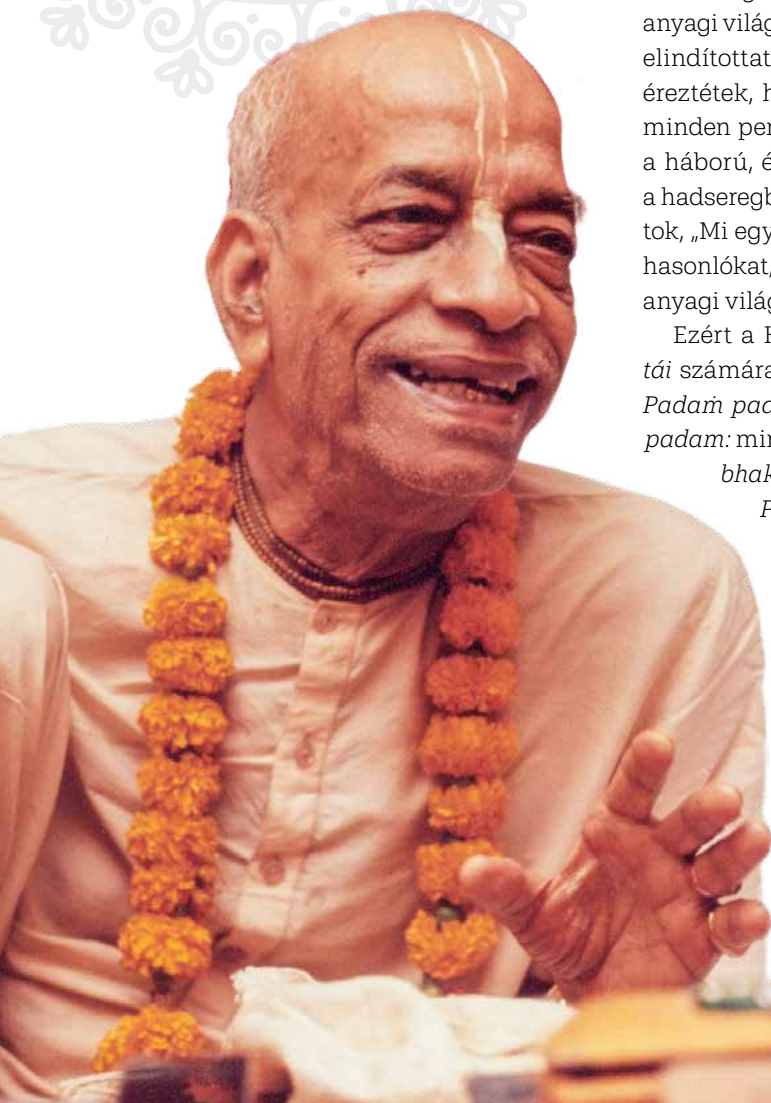
A LAP MUNKATÁRSAI: **Felelős kiadó:** Manorāma Dāsa; **Szerkesztő:** Hemāngī Devī Dāsī; **Olvasószerkesztő:** Gabhīra Dāsa, Madhupati Dāsa; **Művészeti vezető:** Magyar Zsuzsanna; **Nyomdai előkészítés:** Sundara-rūpa Dāsa; **Fotók:** Kuñjabihārī Devī Dāsī, Vallabhī-kānta Devī Dāsī, www.depositphotos.com.

KIADJA: a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közossége, 1039 Budapest, Lehel u. 15-17., tel.: (1) 391-0435, e-mail: info@krisna.hu
© 2023 BBT International. Minden jog fenntartva. ISSN 1587-4362

A SZANSZKRIT SZAVAK KIEJTÉSE: A szavakat a diakritikus jelekkel bővített írásmód szerint írjuk át latin betűs formába, amely lehetővé teszi az olvasó számára a szavak helyes kiejtését. Például: ā – mint az á az akác szóban; e – mint az é az élet szóban; ī – mint az í az így szóban; o – mint az ó az óra szóban; ṛ – mint a ri a karika szóban; c – mint a cs a cserép szóban; ch – mint az egymást követő cs és h; s – mint az sz a szép szóban; y – mint a j a jég szóban. Tehát a Kṛṣṇa szót Krisnának, a Caitanya szót pedig Csaitanyjának ejtjük.

TI NEM TUDJÁTOK, MI AZ A BOLDOGSÁG

**Az alábbi párbeszéd Ó Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
és néhány diák között zajlott Śrīla Prab-
hupāda első templomában, New Yorkban,
a Második sugárúton, 1966. november
20-án, egy Bhagavad-gītā-előadás után.**

Śrīla Prabhupāda [az előadás összegzése-
képpen]: Tehát nincsenek szabályok, nincse-
nek szigorú szabályok a szent nevek éneklésére
vonatkozóan. Csak kezdjétek el, ahogy Kṛṣṇa is
javasolja: *sarveṣu kāleṣu* – állandóan, napi 24
órában. Teljes biztonságban lesztek, még ebben
a veszélyes helyzetben is.

Mindig legyetek tisztában azzal, hogy ez az
anyagi világ egy örökké veszélyes hely. Ti például
elindítottatok egy békemozgalmat. Miért? Úgy
éreztetek, hogy veszély fenyeget minket. Igen,
minden percben megvan rá az esély, hogy kitör
a háború, és ezt a sok ártatlan fiatal behívják
a hadseregbe. Tehát bármennyire is azt gondoljá-
tok, „Mi egy független nemzet vagyunk”, és más
hasznolókat, mindig emlékezzetek rá, hogy ez az
anyagi világ csupa veszély. Ez a hely veszélyes.

Ezért a Kṛṣṇa-tudatú emberek, Kṛṣṇa *bhak-
tái* számára ez a veszélyes hely nem megfelelő.
*Padaṁ padaṁ yad vipadaṁ na teṣāṁ. Padaṁ
padaṁ*: minden lépésnél veszély fenyeget. Az Úr
bhaktái számára ez a hely nem megfelelő.

Padaṁ padaṁ yad vipadaṁ na teṣāṁ.
Nem arra hívatottak, hogy ezen
a nyomorúságos, veszélyes helyen
maradjanak.

Tehát van egy szép testünk az
emberi létformában, ami fejlett
tudattal rendelkezik, és boldogan
elmerülhet a Kṛṣṇa-tudatban. Ez
a lényege ennek a mozgalomnak.
Használjátok ki, és legyetek boldo-
gok. Köszönöm szépen.

Diák: Mi az éneklés célja?

Śrīla Prabhupāda: Az éneklés azt a célt szolgálja, hogy megtisztítsa az elmét. Annyi téveszménk van magunkról, erről a világról, Istenről és ezek kölcsönös kapcsolatáról. Kétségek közepeette élünk. Teljes tudatlanság jellemez bennünket. Isten neveinek ismétlése abban segít, hogy megtisztuljon az elménk. Később majd megérted, hogy a Hare Kṛṣṇa ismétlése nem különbözik Kṛṣṇától. Igen.

Tehát először is mantráznunk kell. Mindegy, hogy milyen helyzetben vagyunk, nem számít. Ha elkezdjük a mantrázást, akkor az első hasznunk belőle a *ceto-darpaṇa-mārjanam*: az elme megtisztul minden szennyeződéstől. *Ceto-darpaṇa-mārjanam*.

Azután a következő szint a *bhava-mahā-dāvāgni-nirvāpaṇam*. A következő szint az, hogy az evilági szenvedések és a nyomorúság csökkenni fog. Tehát egyik szintről a következőre lépve, fokozatosan kell fejlődünk. De ez a módszer bármelyik szinten hasznunkra válik. Nincs szükség semmilyen előképzettségre ahhoz, hogy elkezdjük az éneklést. Nem számít, milyen szinten vagyunk, elkezdhetjük. Igen.

Diák: Én még azt sem igazán értem, hogy mi az az anyagi világ.

Śrīla Prabhupāda: Az anyagi világ teli van szenvedéssel és gyötrellemmel. Hát nem érted? Te boldog vagy?

Diák: Néha boldog vagyok, néha nem.

Śrīla Prabhupāda: Nem. Nem vagy boldog. Az a „néha” csak a képzeletben létezik. Ahogy a beteg ember is azt mondja: „Köszönöm, jól vagyok.” Mi az a „jól”? Meg fog halni – hogyan lehetne jól?

Másik diák: A boldogságok közötti bánat és szenvedés inkább egy kis fűszert ad hozzá az egészhez.

Śrīla Prabhupāda: Nem. Valójában nagyon sok szenvedésben van részünk. Ezt mindenki tudja. De tudatlanságunk miatt nem foglalkozunk velük – mint az az ember, aki már hosszú ideje szenved. Már elfelejtette, hogy mi a boldogság. Az igazi boldogságra nem emlékszik. Ehhez hasonlóan, még ha nem is törődsz vele, szenvedések akkor is vannak.

Diák: Biztos vagyok benne, hogy ha soha sem lettem volna boldog, nem tudnám, mi az a szenvedés.

Śrīla Prabhupāda: Ez a tudatlanság miatt van. Mindannyian szenvedések közepette élünk. Nem akarunk meghalni, de meghalunk. Nem akarunk betegek lenni, de megbetegszünk. Nem akarunk öregek lenni, de megöregszünk. Oly sok mindent nem akarunk, de rákényszerülünk. Bármely józan ember beláthatja, hogy ezek bizony szenvedések.

Diák: Ez valóban így van, egyetértek.

Śrīla Prabhupāda: Igen, tehát van szenvedés. El kell fogadnotok az önmegvalósított lelkek véleményét, akik jártasak ebben. Például a *Bhagavad-gītā*-ban ez áll: *duḥkhālayam aśāvatam*. „Ez egy szenvedésekkel teli hely.” Ezt be kell látnunk. Ha nem értjük meg, hogy ez a hely nyomorúsággal teli, fel sem merül a kérdés, hogyan jussunk ki innen. Ha pedig valaki nem érzi, hogy a világ tele van szenvedéssel, az nem vall túl nagy intelligenciára. Mint például az állatok. Ők sem értik, mi az a szenvedés. Nem értik. És elégedettek.

Hogyan válhat minden pillanat ünneppé?

A MEGSZENTELT IDŐ

Amikor valóban, szívből ünnepelünk, természetes módon kinyílik a figyelmünk, hasonlóan egy utazáshoz, amikor mély rácsodálkozással figyeljük a pillanat történéseit, s a tudatunk kinyílik az ismeretlen tájakat és városokat járva. Ilyenkor úgy érezzük, igazán jelen vagyunk a pillanatban, így az nem illan el oly gyorsan, mint a szürke hétköznapiakban. Csak gondoljuk végig: egy-egy utazásból később is nagyságrendekkel többre emlékezünk, mint az átlagos hétköznapiakból. Ugyanígy sokkal inkább emlékszünk a valóban, szívből ünnepeelt pillanatokra is.

Így érhetjük tetten az idő relatív voltát is! Mert mi a különbség a hétköznapiak és az utazás vagy egy ünnep között? A figyelem. Minél elmélyültebb a figyelmünk, annál inkább meg tudjuk élni a pillanatot. Olyan, mintha igazán élnénk. Kiszakadunk a mindennapjainkat gyakran átszövő tompa tudatlanságból, és közelebb kerülünk a létezés teljesebb megéléséhez. Vagyis magához

a létezéshez, mely az örökkévaló pillanatba ágyazódik, tehát nem múlik el soha. Minél mélyebb a figyelmünk, annál közelebb kerülünk a MOST-hoz, az örökkévaló pillanat megéléséhez, mely maga az örökkévalóság. Ez az első kulcs: a figyelmünk által válik megszentelt idővé az idő, és válhat valódi ünneppé az életünk. Így kezddhetünk el valóban élni.

A MEGSZENTELT TÉR

Az idő „belassulásának” másik aspektusa a tudás, a tudatosság, amin át szemléljük a világot. Ez nem információt jelent, mert az még csak halott tudás, hanem a megvalósított – pontosabban: a megnyilvánult – tudatosságot. Az univerzális intelligencia, a *buddhi* megnyilvánulása ez. Amikor figyelmed nemcsak az illuzórikus árnyékvilágot látja, hanem azt kezdi látni, ami valós. Ilyenkor nemcsak az idő áll meg, hanem a tér is tágulni kezd. Ez azt jelenti, hogy mélyül a tapasztalás. Nemcsak tárgyakat

látsz (nagy figyelemmel), hanem elkezded „látni” a *bhāva-jagátot*, az érzelmek, intuíciók és az intelligencia birodalmát, ami minden tapasztalatban tükröződik majd. Ilyenkor az emberek már nem csak biodíszletek. Ezzel „mélyebb”, előbb, bensőségesebb lesz a tér: tágul a tapasztalás. Ez a „megszentelt tér” a valódi élet második kulcsa.

A MEGSZENTELT KAPCSOLAT

A harmadik aspektus, kulcs pedig az, amikor nemcsak az idő áll meg, és nemcsak a tér „tágul ki”, hanem a kapcsolódás is megvalósul. A szent idő, a szent tér mellett el kell hogy merüljünk a „megszentelt kapcsolatban” is, az Istenhez fűződő kapcsolatunkban... Ez pedig az önátadás, a valódi belső vezetettség útján érhető el. Az önátadás, az isteni odaadás vezet el a valódi boldogsághoz. Mert hiszen még ha valami nem is engedi, hogy így éljünk, akkor is mindannyian tudjuk mélyen a szívünkben, hogy csak akkor leszünk valóban boldogok, ha adunk. Amíg csak elveszünk, addig nincs valódi kapcsolat, és nincs valódi élet se.

A VALÓDI EGYSÉG

E három aspektus megélése a *sat-cit-ānanda* – a lélek örökkévaló, tudatossággal és boldogsággal teli természetének és Istenhez fűződő kapcsolatának – kibontakozását jelenti. Amikor a három aspektus egységben működik, szárba szökik az isteni szeretet és az isteni élet. Kṛṣṇa az előtt tárja fel leginkább a saját valóságát, aki teljesen átadta magát Neki. Amikor pedig valaki „elkezd”

átadni magát neki (jelenléttel, a tudás keresésével és önátadással), akkor Kṛṣṇa maga adja meg az értelmet, a tudást és a tapasztalatot, a megélt tudást az úton. De úgy adja magát, ahogyan viszonyulunk hozzá. Ha Istenhez személyként viszonyulunk, akkor Ő sem csak a mechanikus oldalát (a Brahmant – a megszentelt, örök jelenlét, a *sat* tökéletességét) és a világban rejlő, immanens aspektusát (a Paramātmāt – a *sat* és a *cit*, a jelenlét és a tudatosság tökéletességét), hanem a teljes személyes valóságát (Bhagavānt) mutatja meg nekünk. Kṛṣṇa személyes világában teljesedik ki a *sat*, a *cit* és az *ānanda* aspektus is a maga teljes valójában...

Ezen az úton pedig végül minden egyetlen egységes képpé áll majd össze. Hiszen ha elkezded szeretni az életet, akkor valójában Istent szereted – csak még nem tudsz róla. Amikor a világban bármilyen szépséget látsz, és elönt a hála, hogy azt megtapasztalhattad, akkor az is az isteni szeretet egy aspektusa – csak még lehet, hogy nem tudsz róla. A természet színei, hangulatai, vagy bármilyen hangulat valójában Isten hangulata – csak még... A bölcsesség pedig Isten bölcsessége. Ha egy éjszaka nem tudsz aludni és – Kosztolányi nyomán – a hajnali részegség állapotába kerülsz, s még inkább a tudatára ébredsz annak, hogy minden Isten, akkor az is egy aspektusa az Isten iránti szeretetnek.

És ahogy egyre jobban kristályosodik és egyre élőbbé válik, hogy a személyes Isten hangulatait, szépségét, az ő természetét tapasztalod a hajnalhasadástól a „szösz-sötétig” mindenben, akkor egyre személyesebb lesz ez a szeretet, és megnyilvánítja magát az a személy is, akinek min-

den tapasztalatunk a természete, hangulata. Megnyilvánul Kṛṣṇa.

Így végül minden összeeseng majd a szeretet tengerévé: a megszentelt idő (a jelenlét örökkévalóságba torkolló eksztatikus érzése), a megszentelt tér (a valóság gyönyörűségének a megtapasztalása) és a megszentelt kapcsolat (az önátadás csodája) a *bhakti*, a szeretet óceánjába merítenek el bennünket, s a *bhakti*, a tiszta szeretet végtelen eksztázisává válnak. Így lényegül át az életünk minden pillanata ünneppé.

Acyutānanda Dāsa

AZ ÉLET NEM IGAZSÁG DE MI A KIEGYENLÍTŐ

EZ NEM AZ A HELY, AHOL MINDEN RENDBEN VAN...

A Védák és a védikus írások az emberiség történetének legrégebbi írásos, korábban pedig szájhagyomány útján terjedő emlékei. A Védák azt írják, hogy minden ember, állat és növény, azaz az összes élőlény tökéletes boldogságban, tudatosságban és örökké létezik a lelki világban, amely az anyagi teremtesen túl található. Olyasmi ez, mint egy tánc, amelynek közepén áll Kṛṣṇa, körötte pedig a többi ember, más lelkek és élőlények, az örömük együtt pedig leírhatatlan – egy mandalához is hasonlíthatjuk, amelynek minden képkockája és apró szelete él és lélegzik.

A lelki világban nincs éhezés, nincs öregség, nincs betegség és nélkülözés, nincs

az a fajta irigység vagy ellentét, ami világonkra jellemző. Csakhogy most nagyon távol vagyunk az eredeti otthonunktól, így ha boldogságot, vagy legalább valamiféle biztonságot szeretnénk a magunknak tudni, akkor nekünk magunknak kell vigyáznunk egymásra! **A csodák nem velünk, hanem általunk történnek.**

Itt, a hétköznapi szürke sivatagában, amelyben egy karácsony vagy egy szülinap már egy cseppnyi fellélegzés lehet ebből a monoton harcból, a konfliktusok és ellentétek nagyon is jellemző velejárói az életünknek. A háborúságnál és pusztításnál csak egy dolog van, ami gyilkosabb: ez pedig a közöny, az empátia alapvető hiánya. Lassú, csendesen dolgozó ügynök ez, aki megengedő minden társadalmi nehézséggel és problémával szemben. Az örök idő

neki dolgozik. Legyen szó bármilyen igazságtalanságról és szenvedésről, az emberek milliói valahogyan csak-csak megszokják és elfogadják azt, s szemet hunynak a szegénység, a nyomorúság, a hiány fölött. Mert amíg egy nehézség nem velünk vagy közvetlen szeretteinkkel történik, addig nemigen tudunk behelyezkedni a másik ember fájdalmába és átérezni azt. A **szeretnek** a gondoskodás és az odaadás a szimptomája, következésképp az **ellentéte nem a gyűlölet, hanem a közöny**. Kṛṣṇa birodalmában nem létezik efféle „nemtörődomség”, sem szenvedés, ahhoz pedig, hogy a jelenlegi korban, itt a Földön csökkentsük azt, a mi odafordulásunkra és jóságunkra, valamint **erőfeszítéseinkre van szükség**.

NEM CSAK ÉTEL, ÉRZELMI TÁMOGATÁS IS

Az Étel az Életért Közhasznú Alapítvány már több mint 30 éve oszt ételt Magyarországon. Világszervezet, amely Afrikától Indián át Dél-Amerikáig, de a fejlett nyugati országokban is jelen van, mivel a szegénység mindenhol és minden korban ráveti árnyékát az életünkre. Az Étel az Életért egész évben keményen dolgozik a rászorulóknak az ellátásért hazánkban, és ha kell, külföldön is segít súlyos katasztrófák esetén. Évente félmillió tál ebédet és több száz tonna tartós élelmiszer, valamint élelmiszermentésből származó árut juttat el a rászoruló családok asztalára. A karácsonyi ételosztás szintén több évtizedes hagyomány, de bármilyen hihetetlen, a **Karácsonyi Szeretetlakoma**

elsősorban a szívnek szól. Az éhség ugyanolyan kínzó tud lenni április 2-án vagy július 7-én, de Karácsonykor a szívnek fáj igazán a nélkülözés. Ez a számvetés ideje, amely ilyenkor vonja maga után a legtöbb sötét gondolatot, az „ide jutottam” életérzését.

A Karácsonyi Szeretetlakoma világos üzenet, emlékeztető a világnak: társadalmi szerepvállalásunkra, emberségünkre és tetterőnkre hívja fel a figyelmet – mindazokra a tényezőkre, lehetőségekre, amelyek mindannyiunk kezében ott vannak. Segíteni sohasem kötelező, de ez egy jó lehetőség rá. Ám a másokon való segítség **az egyetlen olyan emberi interakció, amely során minél többet adunk, annál több lesz nekünk is:** érzésből, szeretetből, belső lelki erőből, amivel a másokról való gondoskodás ruház fel bennünket. A Karácsonyi Szeretetlakoma száraztészta- és burgonya-osztással kezdődött egy IFA teherautóból a rendszerváltás idején. Mára az ünnep három napján több mint 6000 tál ételt osztanak ki az alapítvány önkéntesei Budapesten és más vidéki településeken, komoly háttérmunkával, elkötelezett dolgozó- és önkéntescsapat segítségével.

AZ ÉVTIZEDEK FIGYELEMFELHÍVÓ MUNKÁJA MEGTETTE HATÁSÁT

A karácsonyi ételosztás mára már nem csak egy krisnás ügy: civil szervezetek, vállalkozók is rendeznek ételosztásokat karácsony alkalmával, éttermek, pubok előtt, parkolóknál, tereken. Az érzékenyítés legalább annyira a Krisna-hívók feladata, mint maga az ételek elkészítése és felszolgálása, és mondhatjuk, mára már „menő” lett ételt osztani Karácsonykor. A megvendégelés hagyománya túlmutat ismerőseinken és szeretteinken – ettől lesz a szeretet feltétel nélküli. Idegen férfiakat és nőket kínálunk egy tál étellel, és kívánunk nekik áldott Karácsonyt. De baj a hétköznapiak során is van, mert a világjárvány óta válság válságot követ, s az Ételet az Életért szó szerint az egész év folyamán fogja a rászoruló idősök, családosok, munkanélküliek és tartósan betegek kezét.

A BAJ CSŐSTÜL JÖN...

Az Ételet az Életért háza táján évek óta tudjuk, hogy szükség lesz nagyobb központi telephelyre és egy budapesti karitatív konyhára. 2022-ben még alig ért véget a covidjárvány, már javában tomboltak gazdasági utóhatásai, s a munkanélküliség miatt egyre többen és többen álltak be a sorba olyanok is, akik soha azelőtt nem szorultak külső segítségre. Az orosz-ukrán háborús

konfliktus, párosulva a hazai inflációs hullámmal, több frontos kihívássá vált. Az Étel az Életért egy-egy menekülthullám idején sokszorosan elérte főzési kapacitásának legfelső határát. Amikor pedig olyan mértékű földrengés sújtotta Törökországot, amely néhány perc alatt a földdel tett egyenlővé egy egész tartományt, hőseink a napi ételosztások fenntartása mellett útnak indultak Antalyába is. Világossá vált, hogy nagyobb konyhára és raktárra, több hűtési lehetőségre van szükség, egy krízis esetén pedig akár fatüzelésű üstökre is, hogy minden élethelyzetben a maximumot tudják nyújtani a rászorulóknak, legyen szó hazai nélkülözőkről, háborús menekültekről vagy az adósságoktól bedőlt magyar családokról.

Az adófizetők kedves támogatásával, sok-sok ezer adózó állampolgár 1%-os felajánlásának köszönhetően megvásároltuk az Étel az Életért új épületét, s megkezdtük a telephely bővítését, professzionális átalakítását, amelyhez azonban a lakosság további kedves felajánlásait és segítségét várjuk, hiszen a komplexum felszerelése és kialakítása még csak most veszi kezdetét. A munka eközben sem állhat meg, mivel országosan napi 2500–3000 adag étellel támogatjuk a magyar lakosságot. Évente félmillió emberen segíteni, illetve egy ilyen hatalmas épületkomplexumot létrehozni pár ember támogatásával lehetetlen, de a sok kis segítség összeadódik.

Fodor Kata

HOGYAN SEGÍTHETSZ?

Az Étel az Életért idén is megrendezi a Karácsonyi Szeretetlakomát a fővárosban és más vidéki településeken, hogy több ezer embertársunk ünnepét tegye méltóvá, élhetővé és emberivé. Segítesz nekünk?

5000 forint adományoddal már egy négytagú család ünnepi ebédjét támogathatod, 8000 forintból pedig egy gazdag tartós élelmiszercsomagot is biztosíthatunk nekik. Ha szívesen segítenél többel is, vállalkozó vagy cégtulajdonos vagy, társadalmi felelősségvállalás keretében szívesen fogadjuk kiemelt összegű adományod új ételosztó konyhánk eszközparkjának kialakításához. Köszönjük!

www.karitativ.hu

KÍVÁNJ IGAZI ÜNNEPET!

Én igenis szeretem a karácsonyt! Gyerekkoromban ilyenkor mindig Győrbe mentünk a nagyszüleimhez. Végigjártuk az összes templomot a belvárosban, hogy megnézzük a Betlehemeket, hó volt, szánkózás, áhítat, várakozás, szentség...

Azt gondoltam, ez a nap mindenkinek ugyanezt jelenti. Aztán elváltak a szüleim, megszűnt a család, megszűnt az ünnep. Győrbe sem mentünk... aztán a nagymám is meghalt.

De mi lesz, ha nincs ünnep? Mikor fogunk összegyűlni csendben, áhítattal várakozni a csengőszóra, templomba menni, letérdelni, énekelni, mézeskalácsillatban ajándékokat bontogatni?

Mert én igenis szerettem a karácsonyt. Bár apukám kevésbé szerette, amit én csak utólag értettem meg. Nem szerette látni, hogy tömve vannak az üzletek, hogy mindenki ajándékok után rohangál. Akkor még persze ez nekünk, gyerekeknek fel sem tűnt. Mert a karácsony nálunk ünnep volt. Igazi ünnep – legalábbis egy darabig.

Tizennyolc éves koromban vettem részt Krisna-hívóként az első úgynevezett karácsonyi maratonon, ami azt jelentette, hogy heteken át, szünnapot sem tartva reggeltől estig osztottuk adományokért Śrīla Prabhupāda filozófiai és lelki témájú könyveit. Sok új tapasztalatom közül több is markánsan megmaradt. Az egyik, hogy rájöttem, apukámnak igaza volt: sok ember számára a karácsony tényleg leginkább a vásárlásról szól. A másik pedig az a felismerés, hogy hosszú idő után krisnáként megint volt egy jó karácsonyom! Először is azért, mert egy hónapon keresztül rohan-

gálhattam és fagyoskodhattam kint az utcán abban a zűrzavarban, és könyveket adhattam az embereknek. Olyan könyveket, amelyek valódi lelki oázisok, tele tudással, transzcendenciával, szentséggel, énekkel, Istennel... Másrészt meg, mert bár fizikailag kifáradtam, lelkileg nagyon feltöltődtem ebben a csapatmunkában. Hajnalok hajnalán keltünk, énekeltünk, mantráztunk, reggeliztünk, aztán misszióztunk egész nap. Miután véget ért a maraton, az önkénteseink több ezer adag meleg ételt osztottak ki Budapesten és vidéken a rászorulóknak, és este megint sokat énekeltünk a templomunkban. Előfordult, hogy fenyőfa is került az oltárra, mézeskalácsot is mindig sült valaki, pihentünk és meglátogattuk a szüleinket, nagyszüleinket. Azóta újra szép minden karácsonyom.

Az egyik ilyen könyvosztó maratonomat Angliában töltöttem három másik lánnyal. Több Kṛṣṇa-központban is voltunk.

Karácsony napján Manchesterben szálltunk meg, ahol a szokásos vasárnapi vendégaró délutáni programon ezúttal nemcsak a *Bhagavad-gītából* olvasott fel az előadó, hanem Jézus Krisztusról is beszélt, mint az Isten iránti szeretet tökéletes példájáról. Jó volt hallani, mert bár a *gaudiya vaiṣṇaviz-*

mus ősbib és a karácsonyt tradicionálisan nem ünneplik, annak sincs akadály, hogy Krisna-hívóként Jézust dicsóítsa az ember, hiszen semmilyen elvi ellentmondást nem látunk, sőt... Ennek később Indiában is tanúja lehettem.

A *vaiṣṇavizmusban* – vagyis a Kṛṣṇa-tudat kultúrájában – több nagy ünnepe van egy évben, és emellett több kisebb is. Ezek megint csak új színt hoztak az életembe. Augusztusra és szeptemberre esik a két legfontosabb: Kṛṣṇa, majd pedig az Ő legfontosabb társa, Śrī Rādhā megjelenésének ünnepe. Ezek egész napos ünnepek, amelyeket nagy fesztiválok formájában tartunk meg minden évben Krisna-völgyben. Mellettük még – egy kicsit a karácsonyhoz is kapcsolódóan – meg kell említenem egy egész hónapot, ami ünnepi hangulatban telik. Ez pedig a Kārttika hónapja, amikor minden este az Úr Kṛṣṇa egyik gyermekkori kedvtelésére emlékezünk. Az Úr, amikor megjelenik itt a Földön, emberinek tűnő, ám csodás cselekedeteket

mutat be, amelyek nemcsak tanulságosak, de meghallgatásuk spontán szeretetet ébreszt az emberekben Iránta. Kārttika novemberre esik, éppen a karácsony előtti időszakra. A legszebb *vaiṣṇava* dalt, a *Dāmodara-aṣṭakát* énekeljük ilyenkor minden este. A nagy oltár elé helyezzük Kṛṣṇa kisgyermek formáját, aki sírdogál, mert tudja, hogy rossz fát tett a tűzre azzal,

hogy vaját lopott. Az anyukája, Yaśodā mellette térdel, és próbálja csintalan kisfiát büntiből oda-kötözni egy nagy mozsárhoz, amit Kṛṣṇa meg is enged neki, hiszen tudja, hogy ez a kötél nem más, mint a szeretet köteléke. Most már ez a kedvenc ünnepem, talán azért is, mert a „gyermek-Isten jelensége” visszatért az életembe. Sőt, nemcsak hogy visz-

szatért, hanem megismertem a prototípusát, hiszen a *dāmodara-lilā*, vagyis a vajlopó kis Kṛṣṇa története a legősibb védikus írásokban található. Maga a dal is egy ősrégi *purāṇából* származik.

Vajon mi a helyzet azokkal a gyerekekkel, akik már itt születtek Krisna-völgyben? Ők nem kötődnek a karácsonyhoz? A válasz az, hogy mivel általában mindannyian meglátogatják a nagyszüleiket karácsonykor, nagyon is szeretik az ünnepet, mivel ilyenkor kapcsolódhatnak, ajándékot kapnak, utaznak stb. Természetes, hogy a gyerekek (és nem csak a gyerekek) szeretnek ajándékot kapni és adni, ezért például mi megajándékozunk a gyerekeket más ünnepeken is. Ha nem így tennénk, akkor a karácsony lenne minden Krisna-völgyi gyerek kedvenc ünnepe. :) A szokások persze itt is családonként különböznek. „Ahány ház, annyi szokás.”

Van olyan Krisna-völgyi család, ahol az itt született kislánynak annyira tetszett a karácsonyfa, hogy egy mini fenyőt minden évben fel kell díszíteniük, és meg is ajándékozzák egymást. Többektől hallottam, hogy egyszerűen úgy állnak hozzá ehhez, hogy ez még egy lehetőség arra, hogy kifejezzük egymás iránti szeretetünket.

A legtöbb *vaiṣṇava* ünnepnapon teljes vagy félnapos böjtöt tartunk (ami persze a gyerekekre nem vonatkozik), és mindenki önként vállalja. Ha vége van a böjtnek, finom, ünnepi lakomát fogyasztunk el együtt. Abban viszont minden ünnep azonos, hogy a legfontosabb része mindnek a közös éneklés. Ezt felnőttek és gyerekek egyaránt nagyon szeretik. A családok, barátok összegyűlnek, és akár késő estig táncolnak, énekelnek a templomban.

„Amelyik család együtt imádkozik, az együtt marad, amelyik pedig együtt énekl Isten neveit, az együtt visszatér majd Istenhez az örök, lelki otthonába.”

Isten neveinek éneklésével újra szentté tehetünk minden ünnepet!

Békés, boldog karácsonyt kívánunk szeretettel mindenkinek!

Vallabhī-kānta Devī Dāsī

RĀDHĀ, AKI DRÁGAKÖVET AD

Ötezer évvel ezelőtt, amikor Kṛṣṇa megjelent e halandó világban, Vele együtt megjelentek örök társai is, közöttük Śrīmatī Rādhārāṇī. Az augusztus vége és szeptember eleje közti időszakra esik földi megjelenésének különleges ünnepe, amit Rādhāṣṭamīnak neveznek. A Krisna-hívők ilyenkor Śrīmatī Rādhārāṇī dicsőséges természetén és elbűvölő kedvtelésein medítálnak.

Śrīmatī Rādhārāṇī az univerzum és minden lélek lelki édesanyja. Az anyaság az egyik legszentebb szimbólum, hiszen a tisztaságot, az önzetlenséget, a gondoskodást, a táplálást és a szeretetet képviseli. A Krisna-hívők úgy tekintenek Rādhārāṇīra, hogy Ő az, aki a Kṛṣṇának végzett szolgálat áldásában részesít bennünket. A Hare Kṛṣṇa mantra éneklése, Rādhārāṇī formájának imádata során, valamint az Úr Caitanya utasításainak a követésével is az Ő áldásait igyekeznek elérni. A Krisna-hívők által gyakorolt mantra-meditáció három szava (a Hare, a Kṛṣṇa és a Rāma) közül a Hare szó Śrīmatī Rādhārāṇīra utal, és ily módon mantrázás közben a hívők így imádkoznak: „Ó Rādhārāṇī! Kérlek, ébressz fel e halandó világbeli álmomból, és segíts, hogy emlékezhessenek rég elfeledett Uramra, és újra hazatérhessek, örök lakhelyemre.”

Śrīla Prabhupāda így ír Śrīmatī Rādhārāṇīről a *Caitanya Caritāmṛtában* (Ādi 4.89): „Rādhā ezért *parama-devatā*, a legfelsőbb istennő, aki mindenki számára imádandó. Ő mindenki védelmezője, s az egész univerzum anyja.”

Kṛṣṇa és Rādhārāṇī a Legfelsőbb Létezőnek a férfi és női aspektusa, akik együtt jelennek meg. Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége Egy, de kettő formában jelenik meg annak érdekében, hogy a szeretet kifejeződ-

hessen. Olyanok Ők együtt, mint a nap és a napsugár: nap nélkül nem beszélhetünk napsugárról, és napsugár nélkül sem létezhet a nap. Az energia (a napsugár) és az energiaforrás (a nap) egy, ám ugyanakkor különböznek is egymástól. Ehhez hasonlóan Kṛṣṇa és Rādhārāṇī is egyek, ugyanakkor mégis különböznek egymástól. Kṛṣṇa a Legfelsőbb Úr, Rādhārāṇī pedig az Ő legfelsőbb gyönyörenergiaja.

Śrīmatī Rādhārāṇīhoz a *gauḍīya vaiṣṇavák* azért imádkoznak, hogy az Ő beleegyezésével és kegye által megkaphassák Kṛṣṇa áldásos szolgálatát, hiszen úgy tekintenek Rādhārāṇīra, mint Kṛṣṇa legodaadóbb szolgájára, aki a leginkább ismeri a módját annak, hogyan szerezzen örömet a Legfelsőbb Úrnak. Rādhā ugyanakkor nem sajátítja ki Kṛṣṇát. Épp ellenkezőleg: lágy szíve arra készíti, hogy mások számára is elrendezze, hogy megízlelhessék a Kṛṣṇának

végzett szerető szolgálat édes ízét. Ha tehát Rādhā meghallja őszinte imánkat, akkor bizonyos, hogy előbb-utóbb Kṛṣṇa is felfigyel majd ránk. Ezt Bhaktivinoda Ṭhākura is megerősíti az alábbi dalban:

*je dharilo rādhā-pada parama jatane
se pailo kṛṣṇa-pada amūlya-ratane*

„Aki nagy igyekezettel megragadja és nem ereszti el Rādhā lótusz lábát, az eléri a minden-nél értékesebb drágakövet: Kṛṣṇa lótusz lábát.”

*rādhikā-dāsī jadi hoy abhimān
śīghra-i mila-i taba gokula-kān*

„Ha az ember Rādhikā alázatos szolgálólányának tartja magát, bizonyosra vehető, hogy hamarosan találkozni fog az Úrral Gokulában.”

Fodor Kata

30 ÉV

A FENNTARTHATÓ JÖVŐ SZOLGÁLATÁBAN

30 éve még birkalegelőként funkcionált, mára azonban pazar arborétummá és egyedülálló ökofaluvá fejlődött Krisna-völgy, mely immár a fenntarthatóság kutatásának és gyakorlatba ültetésének nemzetközileg is elismert mintaterülete. Jelenleg nemcsak Magyarország, hanem Közép-Európa legnagyobb és legszervezettebb ökoközsége ez.

2023-ban, az évforduló alkalmából nyitottuk meg hazánk egyetlen működő járgányházát, amely funkcióit és méretét tekintve is egyedülálló a világon. A járgányház pártatlan szimbóluma annak, amit Krisna-völgy '93-as alapítása óta képvisel: a önfenntartásra és az élelmiszer-önellátásra való törekvést, a hagyományos gazdálkodás módszereinek kutatását és a 21. századba való átültetését, valamint az összegyűjtött

tudás továbbadását, mielőtt az végleg kivész a teremtet világtól elrugaszkodott és urbanizálódó társadalmunkból.

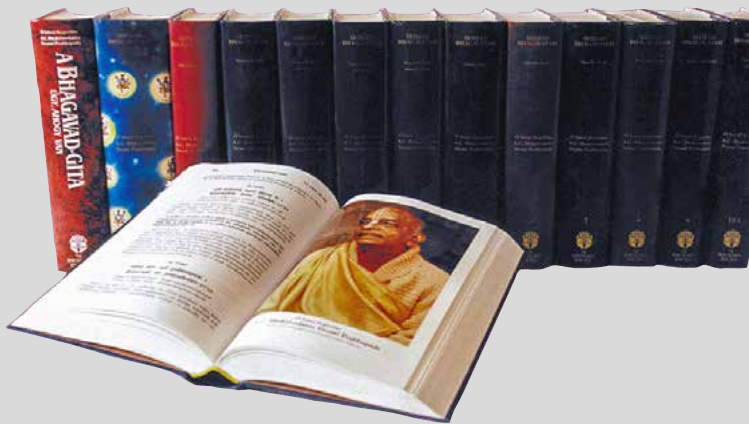
Krisna-völgygel nem titkolt célunk, hogy egy olyan modellt hozzunk létre, amelynek példáját követve az ember természetközeli, egészséges, teljes és boldog életet élhet. Szilárd meggyőződésünk, hogy a fenntartható élet csak Istennel a középpontban valósulhat meg. Krisna-völgy közössége egy ilyen Isten-központú társadalom, amelyben a tradíciók tisztelete és a természeti környezet védelme egyaránt az Isten iránti odaadást és az emberiség jólétére irányuló törekvést jelképezi.

Krisna-völgy online felfedezéséhez kellemes időtöltést kívánunk:

<https://krisna.hu/kv30/>

Parīkṣit király születése

Ötezer évvel ezelőtt járunk az időben, Indiában, Naimiṣāranya szent erdejében. A bölcsek érdeklődve ülik körül a legidősebb szentet, Sūta Gosvāmī, hogy az élet értelméről és Isten dicsőségéről halljanak tőle. Arra is kíváncsiak, melyik a legtekintélyesebb vallás, és mi az a folyamat, amely által az ember biztosan megszabadulhat a földi lét kötelékeitől. Sūta Gosvāmī megköszöni a bölcsek kérdéseit, és hosszú válaszba kezd, az alapján, amit lelki tanítómesterétől, Śukadeva Gosvāmītól tanult.

ELSŐ ÉNEK, TIZENKETTEDIK FEJEZET

12. VERS

ततः सर्वगुणोदके सानुकूलग्रहोदये ।
जज्ञे वंशधरः पाण्डोर्भूयः पाण्डुरिवौजसा ॥ १२ ॥

tataḥ sarva-guṇodarke
sānukūla-grahodaye
jajñe vaṁśa-dharaḥ pāṇḍor
bhūyaḥ pāṇḍur ivaujaśa

tataḥ – aztán; sarva – minden; guṇa – jó jel; udarke – fokozatosan kialakult; sa-anukūla – nagyon kedvező;

grahodaye – a csillagok hatásának alakulásakor; jajñe – megszületett; vaṁśa-dharaḥ – törvényes örököse; pāṇḍoḥ – Pāṇḍunak; bhūyaḥ – van; pāṇḍuḥ iva – éppen olyan, mint Pāṇḍu; ojaśa – a hősiességet tekintve.

Aztán, amikor az állatövek fokozatosan a legjobb jeleket mutatták, megszületett Pāṇḍu törvényes örököse, aki hősiességét tekintve épp olyan volt, mint Pāṇḍu.

MAGYARÁZAT: A csillagoknak az élőlényekre gyakorolt hatását vizsgáló asztrológiai számítások nem pusztá feltételezések, hanem tényeken nyugszanak, amint azt a *Śrīmad-Bhāgavatam* is megerősíti. Az élőlényeket minden percben a természet törvényei irányítják, ahogyan az állampolgárokat az állam hatalma. Az állam törvényeit könnyű megfigyelni, de az anyagi természet törvényeiről, melyek szövevényesebbek, mint amilyet durva megértésünk képes lenne felfogni, e durva érzékekkel nem lehet tapasztalatot szerezni. Ahogyan a *Bhagavad-gītā* elmondja (3.9), az életben minden tett egy visszahatást eredményez, mely leköt bennünket, s csupán azokat nem kötözik meg e visszahatások, akik Yajñáért (Viṣṇuért) cselekszenek. Tetteinket felsőbb hatalmak, az Űr ügynökei ítélik meg, és testet is cselekedeteink alapján kapunk. A természet törvénye olyan kifinomult, hogy testünk minden részét bizonyos csillagok hatásai befolyásolják. Az élőlény azért kapja működő testét, hogy az asztronómiai hatások irányítása alatt letöltse börtönbüntetését. Az ember sorsát tehát az határozza meg, milyen volt a csillagok

állása születése pillanatában. A valódi horoszkópot tanult asztrológus készíti. Nagy tudomány ez, s attól, hogy egy tudományt helytelenül alkalmaznak, az még nem válik haszontalanná. Parīkṣit Mahārāja, de még az Istenség Személyisége is jó csillagzat alatt jelenik meg, s így ennek hatása kiterjed arra a testre, amely a kedvező pillanatban megszületett. A csillagok konstellációja akkor a legkedvezőbb, amikor az Őr jelenik meg ebben az anyagi világban. Ezt *jayantīnak* nevezik, s ezt a szót semmilyen más esetben nem lehet alkalmazni. Parīkṣit Mahārāja nemcsak nagy *ksatriya* uralkodó, de az Őr nagy *bhaktája* is volt; nem születhetett hát kedvezőtlen pillanatban. Ahogyan egy tisztelőre méltó személyiség fogadására kiválasztják a megfelelő helyet és időt, ugyanígy egy olyan személyiség fogadására, mint Parīkṣit Mahārāja, akit a Legfelsőbb Őr különös védelmében részesít, a megfelelő pillanat akkor érkezett el, amikor minden jó csillag egyszerre megjelent, hogy kiterjessék hatásukat a királyra. Így született meg, hogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* nagy hőseként váljon híressé. A csillagok megfelelő állását sohasem emberi akarat irányítja: mindez a Legfelsőbb Őr felsőbbrendű elrendezése, ami természetesen az élőlény jó vagy rossz tettei szerint történik. Emiatt fontosak tehát a jámbor cselekedetek, melyeket az élőlény végrehajtott. Csak jámbor tettekkel juthat az ember vagyonihoz, műveltséghez és szép külsőhöz. A *saṅātana-dharma* (az ember örök kötelessége) iskolájának *saṁskārái* minden tekintetben alkalmasak arra, hogy olyan atmoszférát teremtsenek, amely kihasználja a csillagok jó hatását, s így a *garbhādhāna-saṁskāra*, a magasabb kasztok számára előírt első, magot adó tisztulási folyamat minden jámbor tett kezdete annak érdekében, hogy az emberi társadalomban jámbor és intelligens emberek jelenjenek meg. Csak jámbor és józan népesség mellett lesz béke és gazdagság a világon; a pokol és a zavarodottság csak a nemkívánatos, tébolyodott embereknek köszönhető, akik a szexuális élet rabjai.

13. VERS

तस्य प्रीतमना राजा विप्रैर्धौम्यकृपादिभिः ।
जातकं कारयामास वाचयित्वा च मृगालम् ॥ १३ ॥

*tasya prīta-manā rājā
vipair dhaumya-kṛpādibhiḥ
jātakam kārayām āsa
vācayitvā ca maṅgalam*

tasya – az övé; *prīta-manāḥ* – elégedett; *rājā* – Yudhiṣṭhira király; *vipraiḥ* – a bölcs *brāhmaṇák* által; *dhaumya* – Dhaumya; *kṛpa* – Kṛpa; *ādibhiḥ* – és mások által; *jātakam* – egy tisztító folyamatot, amelyet közvetlenül a gyermek születése után végeznek el; *kārayām āsa* – hajtatott végre; *vācayitvā* – elmondva; *ca* – szintén; *maṅgalam* – áldást.

Yudhiṣṭhira király, aki Parīkṣit Mahārāja születése miatt nagyon elégedett volt, elvégeztette a születési tisztító szertartást. A Dhaumya és Kṛpa vezette bölcs brāhmaṇák áldásos himnuszokat zengtek.

MAGYARÁZAT: Nagy szükség van a kiváló és intelligens *brāhmaṇa* osztályra, akik jártasak a *varṇāśrama-dharma* rendszerében előírt tisztító szertartások végzésében. Ha ezeket nem hajtják végre, nincs remény arra, hogy megfelelő népesség alakuljon ki. A Kali-korszakban – a tisztító szertartások hiányában – az egész világ *śūdra* vagy még ennél is alacsonyabb szinten áll. Ebben a korban azonban lehetetlen újra életre keltetni a védikus tisztító folyamatokat, mert nincsenek meg hozzá a megfelelő lehetőségek, és nincsenek jó *brāhmaṇák*. A *pāñcarātri*a-rendszer azonban ebben a korszakban is ajánlott. A *pāñcarātri*a-rendszer – amely az ebben a korszakban alkalmazható előírt tisztító folyamat – a *śūdrák* számára van, minden bizonnyal a Kali-yuga emberei számára. Ezt a tisztító folyamatot semmilyen más célból, csakis a lelki fejlődés érdekében szabad végezni. A lelki felemelkedést sohasem befolyásolja az alacsony vagy az előkelő származás.

A *garbhādhāna* nevet viselő tisztító folyamat után más *saṁskārák* következnek a terhesség ideje alatt – *śīmānton*ayana, *sada-bhakaṣaṇa* stb. –, amikor pedig a gyermek megszületik, az első tisztító szertartás a *jāta-karma*. Ezt végezte el az előírások szerint Yudhiṣṭhira Mahārāja, olyan tanult és kiváló *brāhmaṇák* segítségével, mint Dhaumya, a királyi pap, valamint Kṛpācārya, aki nemcsak pap volt, hanem nagy hadvezér is. Yudhiṣṭhira Mahārāja mindkét tanult és tökéletes papot felfogadta a ceremónia végrehajtására. Más kiváló *brāhmaṇák* is a segítségükre voltak. A *saṁskāra*, a tisztító folyamat tehát nem pusztán formalitás vagy társadalmi esemény, hanem gyakorlati célja van. Csak a Dhaumyához és Kṛpához hasonló képzett *brāhmaṇák* végezhetik el ezeket sikeresen. Ilyen *brāhmaṇákat* ritkán találunk ebben a korban, olyannyira, hogy szinte nincsenek is, ezért a lelki felemelkedés érdekében ebben a bűnös korban a Gosvāmīk

a *pāñcarātri*ka szerinti tisztító folyamatokat ajánlják a védikus rítusok helyett.

Kṛpācārya Gautama családjában született, a kiváló Śaradvān Ṛṣi fiaként. Azt mondják, véletlenül jött a világra. A nagy Śaradvān Ṛṣi véletlenül találkozott Jānapadīval, a mennyek híres *apsarājával*, és két részben termékenyítette meg. Az egyik részből nyomban megszületett egy fiúgyermek, a másiból pedig egy leány, akik ikertestvérek voltak. A fiút később Kṛpaként ismerték, a leány neve pedig Kṛpī volt. Amikor Śantanu Mahārāja egyszer a dzsungelben vadászott, rátalált a gyermekekre, s a megfelelő tisztító folyamatok elvégzésével brāhmanikus szintre emelte őket. Kṛpācārya később olyan nagy tábornok lett, mint Droṇācārya, húga pedig Droṇācāryához ment feleségül. Kṛpācārya később részt vett a kurukṣetrai csatában, Duryodhana oldalára állva. Része volt Abhimanyu – Parīkṣit Mahārāja apja – megölésében, a Pāṇḍava család mégis nagyra becsülte, lévén hasonlóan kiváló *brāhmaṇa*, mint Droṇācārya. Amikor a Pāṇḍavák a Duryodhanával játszott szerencsejátékban vereséget szenvedtek, s az erdőbe száműzték őket, Dhṛtarāṣṭra Kṛpācāryát bízta meg, hogy vezesse a Pāṇḍavákat. A csata után Kṛpācārya újra a királyi gyűlekezet tagja lett, s Parīkṣit Mahārāja születésekor meghívták, hogy kántálja el az áldást hozó védikus himnuszokat a szertartás sikere érdekében. Amikor Yudhiṣṭhira Mahārāja elhagyta palotáját, hogy a Himálájába vonuljon, Kṛpācāryára bízta Parīkṣit Mahārāját, hogy legyen a tanítványa. Így elégedetten hagyta el otthonát, hiszen Kṛpācārya gondot viselt Parīkṣit Mahārájára. A nagy fejedelmek, királyok és uralkodók mindig a bölcs *brāhmaṇák* útmutatásai szerint éltek, mint amilyen Kṛpācārya is volt, s így tudtak megfelelően cselekedni felelősségteljes politikai feladataik végrehajtása során.

14. VERS

हिरण्यं गां महीं ग्रामान् हस्त्यश्वाङ्गुपतिर्वरान् ।
प्रादास्वन्नं च विप्रेभ्यः प्रजातीर्थे स तीर्थवित् ॥ १४ ॥

*hiraṇyam gāṁ mahīm grāmān
hasty-aśvān nṛpatir varān
prādāt sv-annam ca viprebhyaḥ
prajā-tīrthe sa tīrthavit*

hiraṇyam – aranyat; *gām* – teheneket; *mahīm* – földet; *grāmān* – falvakat; *hasti* – elefántokat; *aśvān* – lova-

kat; *nṛpatih* – a király; *varān* – ajándékokat; *prādāt* – adományba adott; *su-annam* – jó gabonát; *ca* – és; *viprebhyaḥ* – a *brāhmaṇáknak*; *prajā-tīrthe* – egy fiúgyermek születésnapján az adományozás alkalmából; *saḥ* – ő; *tīrtha-vit* – aki tudja, hogyan, mikor és hol kell adományt adni.

A fiú születésekor a király, aki tudta, hogyan, hol és mikor kell adományt adni, aranyat, földet, falvakat, elefántokat, lovakat és jó gabonát adományozott a brāhmaṇáknak.

MAGYARÁZAT: Csak a *brāhmaṇák* és a *sannyāsik* jogosultak arra, hogy adományt fogadjanak el a családostól. A *saṁskārák* alkalmából, különösen születés, házasság és haláleset idején nagy vagyont osztottak szét a *brāhmaṇák* között, mert az emberiség legfontosabb szükséglete szempontjából a *brāhmaṇák* végzik a legmagasabb rendű szolgálatot. Gazdag adomány volt ez arany, föld, falvak, lovak, elefántok, gabona és olyan élelmiszerek formájában, amelyekből bármilyen ételt készíthettek. Így aztán a *brāhmaṇák* a szó igazi értelmében egyáltalán nem voltak szegények. Ellenkezőleg, volt aranyuk, földjük, falvaik, lovaik, elefántjaik és elegendő gabonájuk, így nem kellett maguknak megkeresniük a kenyérrelvált, s életüket a társadalom érdekeinek áldozhatták.

Fontos a versben a *tīrthavit* szó, mert arra utal, hogy a király jól tudta, mikor és hol kell adományt adni. Az adományozásnak sohasem szabad haszontalan módon vagy vaktában történnie. A *śāstrában* azoknak az embereknek ajánlottak fel adományt, akik lelki felvilágosodottságuk alapján megérdemelték, hogy elfogadják azt. A *śāstrák* sehol sem ajánlják, hogy az úgynevezett *daridra-nārāyaṇának* adományozzunk, amely csupán a minden hitelt nélkülöző emberek téves felfogása a Legfelsőbb Úrról. Egy nyomorult, szegény ember sem fogadhat el gazdag adományt lovak, elefántok, föld és falvak formájában. A végkövetkeztetés az, hogy az intelligens embereket, vagyis a *brāhmaṇákat*, akik az Úr szolgálatát végezték, eltartották, hogy ne okozzon gondot nekik a test igényeinek kielégítése, a király és a többi családfenntartó pedig örömmel gondoskodott róluk.

A *śāstrák* kijelentik, hogy amíg a gyermek a köldökzsinóron keresztül kapcsolatban áll anyjával, addig az anya testéhez tartozónak tekintik. Amint azonban a köldökzsinórt elvágják és a gyermek elválik anyjától, elvégzik a *jāta-karma* nevű tisztító folyamatot.

Az irányító félistenek és a család eltávozott ősei mind eljönnek, hogy megnézzék az újszülött gyermeket. Ezt az alkalmat különösen megfelelőnek tartják arra, hogy nagy vagyont osszanak ki az arra érdemeseknek, hogy ezzel a társadalom lelki fejlődését segítsék elő.

15. VERS

तमूचुर्ब्राह्मणास्तुष्टा राजानं प्रश्रयान्वितम् ।
एष ह्यस्मिन् प्रजातन्तौ पुरुषां पौरवर्षम् ॥ १५ ॥

*tam ūcur brāhmaṇās tuṣṭā
rājānam praśrayānvitam
eṣa hy asmin prajā-tantau
purūṇām pauravarṣabha*

tam – neki; *ūcuḥ* – szólították; *brāhmaṇāḥ* – a művelt *brāhmaṇák*; *tuṣṭāḥ* – nagyon elégedettek; *rājānam* – a királynak; *praśraya-anvitam* – nagyon lekötellező; *eṣaḥ* – ez; *hi* – bizonyára; *asmin* – a láncában; *prajā-tantau* – a leereszkedő ágának; *purūṇām* – a Püruknak; *paurava-ṣabha* – a Pürük között a legfőbb.

A bölcs brāhmaṇák, akiket rendkívül elégedetté tettek a király adományai, a Pürük legjobbjának szólították őt, s elmondták neki, hogy fia minden bizonnyal a Püruktől alászálló ágban született.

16. VERS

दैवेनाप्रतिघातेन शुचो संस्थामुपेयुषि ।
रातो वोऽनुग्रहार्थाय विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ १६ ॥

*daivenāpratighātena
śukle saṁsthām upeyuṣi
rāto vo 'nugrahārthāya
viṣṇunā prabhaviṣṇunā*

daivena – természetfeletti erővel; *apratighātena* – azzal, ami ellenállhatatlan; *śukle* – a tisztának; *saṁsthām* – a pusztításba; *upeyuṣi* – kényszerítése idején; *rātaḥ* – megmentett; *vaḥ* – tiéd; *anugraha-arthāya* – a lekötélkezés kedvéért; *viṣṇunā* – a mindent átható Úr Viṣṇu által; *prabhaviṣṇunā* – a mindenható Úr Viṣṇu által.

A brāhmaṇák így szóltak: Ezt a tisztá fiút a mindenható és mindent átható Úr Viṣṇu mentette meg,

az Istenség Személyisége, hogy lekötellezzen téged. Megmenekült, amikor arra volt ítélve, hogy egy legyőzhetetlen természetfölötti fegyver elpusztítsa.

MAGYARÁZAT: A mindenható és mindent átható Viṣṇu (az Úr Kṛṣṇa) két okból védte meg a gyermek Parīkṣitet. Az első ok az volt, hogy anyja méhében a gyermek az Úr tiszta *bhaktája* lévén tökéletesen ártatlan volt, a második ok pedig az, hogy ő volt Pūrunak, a hős Yudhiṣṭhira király jámbor ösatyjának egyetlen túlélő férfi leszármazottja. Az Úr folytatni akarja a jámbor királyok sorát, hogy képviselőjeként kormányozzák a földet a békés és virágzó élet valódi fejlődése érdekében. A kurukṣetrai csata után a Yudhiṣṭhira Mahārāját követő generációig mindenki elpusztult, és nem volt senki, aki fiat nemzzen a nagy királyi családban. Parīkṣit Mahārāja, Abhimanyu fia volt az egyetlen túlélő trónörökös a családban, akit Aśvatthāmā legyőzhetetlen, természetfölötti fegyvere, a *brahmāstra* akart pusztulásra kényszeríteni. Az Úr Kṛṣṇát itt Viṣṇunak nevezik, s ennek szintén jelentősége van. Az Úr Kṛṣṇa – az eredeti Istenség Személyisége – Viṣṇu-formájában látja el a védelmezés és a megsemmisítés feladatát. Az Úr Viṣṇu az Úr Kṛṣṇa teljes kiterjedése. Mindent átható cselekedeteit Viṣṇu-alakjában hajtja végre az Úr. A gyermek Parīkṣitet úgy jellemzik itt, hogy az Úr tiszta *bhaktája* lévén makulátlanul tiszta volt. Az Úr tiszta *bhaktái* csak azért jelennek meg a földön, hogy teljesítsék az Úr megbízását. Az Úr arra vágyik, hogy az anyagi teremtésben vándorló feltételekhez kötött lelkek térjenek haza, vissza Hozzá, így aztán azzal segíti őket, hogy olyan transzcendentális műveket alkot meg, mint a Védák, hogy misszionárius szenteket és bölcseket küld, s hogy felhatalmazza képviselőjét, a lelki tanítómestert. A transzcendentális írások, a misszionáriusok és az Úr képviselői makulátlanul tiszták, mert az anyagi tulajdonságok szennyeződései megérinteni sem tudják őket. Az Úr mindig megvédelmezi őket, amikor életük – a materialisták ostoba ténykedése nyomán – veszélybe kerül. A *brahmāstra*, amit Aśvatthāmā irányított a gyermek Parīkṣitra, kétségkívül természetfölötti erővel bírt, és hatásának az anyagi világban semmi sem tudott volna ellenállni. Ám a mindenható Úr, aki mindenütt, mindenben belül és kívül jelen van, meg tudta fékezni mindenható energiájával, hogy megmentse hűséges szolgáját, másik *bhaktája*, Yudhiṣṭhira Mahārāja leszármazottját, aki az Úr indokolatlan kegyéből örökre a lekötellezettje lett.

A MAGYARORSZÁGI KRISNA-TUDATÚ HÍVŐK KÖZÖSSÉGÉNEK FŐBB KÖZPONTJAI NYITVA ÁLLNAK AZ ÉRDEKLŐDŐK ELŐTT:

BUDAPESTI HARÉ KRISNA TEMPLOM ÉS OKTATÁSI KÖZPONT

1039 Budapest, Lehel u. 15-17.
Tel.: +36 1 391-0435 (Recepció)
E-mail: lelepalotaja@krisna.hu
Web: www.lelepalotaja.hu

KRISNA-VÖLGY

Indiai Kulturális Központ és Biofarm
8699 Somogyvámos, Fő u. 38.
Tel.: +36 30 436-3900
E-mail: turizmus@krisnavolgy.hu
Web: www.krisnavolgy.hu

HARÉ KRISNA KÖZPONT EGER

3300 Eger, Tűzoltó tér 5.
Tel.: +36 30 368-2610
+36 36 313-761
E-mail: eger@krisna.hu
Web: www.lepnikell.hu
Étterem: www.govindaeger.hu

HARÉ KRISNA KÖZPONT DEBRECEN

4028 Debrecen, Magyar u. 2.
Tel.: +36 30 686-3479
E-mail: info@govindadebrecen.hu
Étterem: www.govindadebrecen.hu

HARÉ KRISNA KÖZPONT SZOMBATHELY

9700 Szombathely, Szily János utca 12.
Kuru-śreṣṭha Dāsa, +36 30 256-8637
szombathely@krisna.hu
Étterem: szombathely@krisna.hu

KECSKEMÉT – Csujokné dr. Kósa Júlia;
kecskemet@krisna.hu

PÉCS – Svāhā Devi Dāsi, pecs@krisna.hu

DHIRA KUTIR

1088. Budapest, Szentkirályi utca 34.
Web: www.govindaklub.hu
E-mail: hello@govindaklub.hu
Facebook: dhirakutir
Tel.: +36 30 220-7136

SZOLNOK – Mālinī Devi Dāsi,

+36 30 836-4190; szolnok@krisna.hu

SZEGED – Grantha-rāja Dāsa,

+36 30 256-6362; szeged@krisna.hu

RENDELD MEG

A NEGYEDÉVENTE MEGJELENŐ VISSZA ISTENHEZ MAGAZINT,
TÁJÉKOZDJ ELSŐ KÉZBŐL A KRISNA-TUDATTAL KAPCSOLATOS
KÉRDÉSEKRŐL, AKTUALITÁSOKRÓL!

VAIṢṆAVA ÜNNEPEK

A vaiṣṇava, avagy Kṛṣṇa-hívó ünnepek időpontja minden évben a holdnaptár szerint változik. A legfontosabb ünnepek Kṛṣṇához és valamely alászállt formájához (avatāra), illetve különleges kedvteléseket bemutató megjelenési formáihoz kapcsolódnak.

NITYĀNANDA-TRAYODAŚĪ

Māgha hónap fényes, 13. holdnapján jelent meg Śrī Caitanya legbensőségebb társa, Śrī Nityānanda Prabhu, aki a *gauḍīya vaiṣṇava* hagyományok szerint maga Śrī Balarāma (Kṛṣṇa testvére), s aki Caitanyával a legtöbb kedvtelésben vesz részt. A tradíció szerint Nityānanda mindig jelen van a lelki tanítómester formájában, hiszen a guru

Nityānanda Prabhu szeretetének élő megnyilvánulása.

GAURA-PŪRNIMĀ

Śrī Caitanya Mahāprabhu megjelenésének napja. Az Úr Caitanya a jelenlegi korszakban, a vaskornak is nevezett Kali-yugában azért jelent meg, hogy elterjessze a Szent Név éneklésének mozgalmát, amely bárki számára végezhető nemtől, vallási hovatartozástól, születéstől, életkortól függetlenül. Ebben a nehéz korban egy végtelenül egyszerű vallásos folyamattal ismertette meg követőit. Az Úr Caitanya Kṛṣṇának a Kali-korban alászálló, rejtett formája, aki példás életével bemutatta, hogy milyen egy jámbor, szerény és tökéletes hívó.

RĀMA-NAVAMĪ

Az Ūr Rāmacandra megjelenésének ünnepe. Az Ūr Rāma – mint tökéletes fejedelem – az Ūr Kṛṣṇa inkarnációja. Transzcendentális kalandjainak hősies történetét a *Rāmāyaṇa* ősi eposzában beszéli el a költő Vālmiki. Az eposz Rāma morális tisztaságáról, és felesége, Sītā iránti hitéről és szeretetéről szól, miközben Rāma királyfi egész életével példát mutat a Föld uralkodóinak arról, hogy miként kell egy birodalmat hitelesen és erkölcsösen vezetni.

NṚSĪMHA-CATURDAŚĪ

Ez a *vaiṣṇava* fesztivál az Ūr Nṛsīmhadeva megjelenésének évfordulójáról emlékezik meg, akinek szokatlan, félig oroszlán és félig ember formája volt. Az Ūr megvédte *bhaktáját*, Prahlādát Hiranyakaśipu-tól. A hívők e napon különleges imákat énekelnek az Ūr Nṛsīmhához, kérve Őt, hogy védelmezze meg őket a nem kívánt külső vagy belső (elmebeli) hatásoktól.

RĀTHA-YĀTRĀ – A SZEKÉRFESZTIVÁL

Az ünnep az India északkeleti részén fekvő Orissza állambeli Jagannātha Puriból származik. Itt található Jagannātha, Kṛṣṇa rendkívül népszerű formája, az Univerzum Ura. Bátyjával, Baladevával és húgával, Subhadrával együtt a Puriban található Jagannātha-templom fő istensége. A szekérfelvonulás alkalmával az egyébként csak a templomban látható istenségszobrok – Jagannātha (Kṛṣṇa) és testvérei – elhagyják megszokott helyüket, hogy egy hatalmas

szekérre ülve és a városon végigvonulva minden élőlényt áldásban részesítsenek.

ŚRĪ KṚṢṆA JANMĀṢṬAMĪ

Kṛṣṇa megjelenésének ünnepe, aki mintegy 5300 éve született Mathurában. Az ünnepség részeként a hívek éjjelig böjtölnek (mivel Kṛṣṇa ekkor jelent meg), a templomokat virágokkal díszítik fel, Kṛṣṇa imádható szoborformáját pedig egy különleges, nyilvános ceremónia keretében megfürdetik – tejben, joghurtban, ghíben, mézben, valamint szent folyókból származó vízben. Nagyon kedvezőnek tekintik, ha valaki részt vesz ezen a szertartáson, melyet követően új ruhát ajánlanak fel a *mūrtiknak*.

ŚRĪLA PRABHUPĀDA MEGJELENÉSI NAPJA

A Janmāṣṭamī-t követő napon jelent meg A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, aki megismertette a nyugati világgal Śrī Caitanya tanításait, a Kṛṣṇa-tudatot. Rendkívüli erőfeszítéseinek, lelki erejének és tiszta odaadásának köszönhetően 1966 júliusában sikerült létrehoznia a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségét. A szentírás-

sok angol nyelvre történő fordításával, idős korában tett utazásaival és prédikációjával, valamint több száz templom megalapításával a Kṛṣṇa-tudat ősi tanításait a Nyugat embere számára is elérhetővé tette.

RĀDHĀṢṬAMĪ

Ötezer évvel ezelőtt, amikor Kṛṣṇa megjelent e halandó világban, Vele együtt megjelentek örök társai is, közöttük Śrīmatī Rādhārāṇī. Az Ő megjelenésének napja Rādhāṣṭamī. Śrīmatī Rādhārāṇī az univerzum és minden lélek lelki édesanyja. A Kṛṣṇa-hívők úgy tekintenek Rādhārāṇīra, hogy Ő az, aki a Kṛṣṇának végzett szolgálat áldásában részesít bennünket, ezért az Ő áldásait igyekeznek elérni.

GOVARDHANA-PŪJĀ ÉS DIVĀLĪ

Ez a fesztivál a hindu újév napja, melyen lámpások millióit gyűjtik meg szerte Indiában az Ūr Rāmacandra hazatérésére emlé-

kezve. A Govardhana-pūjā napján a hívek arra emlékeznek, amikor Kṛṣṇa esernyőként emelte fel a Govardhana-hegyet, hogy megvédje Vṛndāvana lakóit Indra pusztító eső formájában megnyilvánuló haragjától. Az ünnep és a ceremónia során – a tradíciónak megfelelően – minden templomban tengeri ételt főznek és osztanak szét a vendégek és a környék szegényei között. Az ünnepség alatt a hívők a teheneket és borjakat is megetetik hálájuk jeléül, amiért azok egész évben tápláló tejjel látják el az embereket.

GĪTĀ-JAYANTĪ

A *Bhagavad-gītā* megjelenésének ünnepe. Ezen a napon, a kuruksetrai csatát megelőzően beszélt el Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītā*t kedves barátjának, Arjunának, több ezer társuk füle hallatára. A hívek ez alkalomból változó helyszíneken, tűzceremóniával egybekötött felolvasást tartanak, amely során az egész *Gītā*t újra elbeszélik.

A Dhíra Kutir olyan közösségi tér, ahol helyet adunk egy alakulóban lévő közösségnek, ami menedéket biztosít az életedben, táplál, támogat – olyan, mint egy jó barát, akire mindig számíthatsz. Védőhálót képez alattad, míg az életed kötélrancát járod.

Mi nem akarunk átformálni, te tökéletes vagy a magad valójában. Viszont szeretnénk arra biztatni, hogy bővítsd az ismereteidet, és a lehetőségeinkhez mérten segítséget nyújtunk abban, hogy közelebb kerülj önmagadhoz.

további infók: govindaklub.hu
Facebook: dhirakutir

cím: Dhíra Kutir
Budapest, 1085. Szentkirályi utca 34.

www.krisna.hu

- hírek, hasznos információk
- filozófia és bölcsességek
- indiai receptek és asztrológia
- bepillantás a Krisna-hívők szokásaiba
- tudományos tevékenységeink

Iratkozz fel kéthetente megjelenő hírlevelünkre!
Értesülj első kézből
tanfolyamainkról, előadásainkról,
rendezvényeinkről, ételosztásainkról.
www.krisna.hu/feliratkozas

KRISNA-VÖLGY WEBÁRUHÁZ

**Krisna
völgy**

**Krisna-völgy ökológiai
gazdaságának termékei**

- könyvek
- meditációs kellékek, zenék
- mézek, lisztek, krémek, szappanok
- konyhai eszközök
- és sok minden más...

www.bolt.krisnavolgy.hu

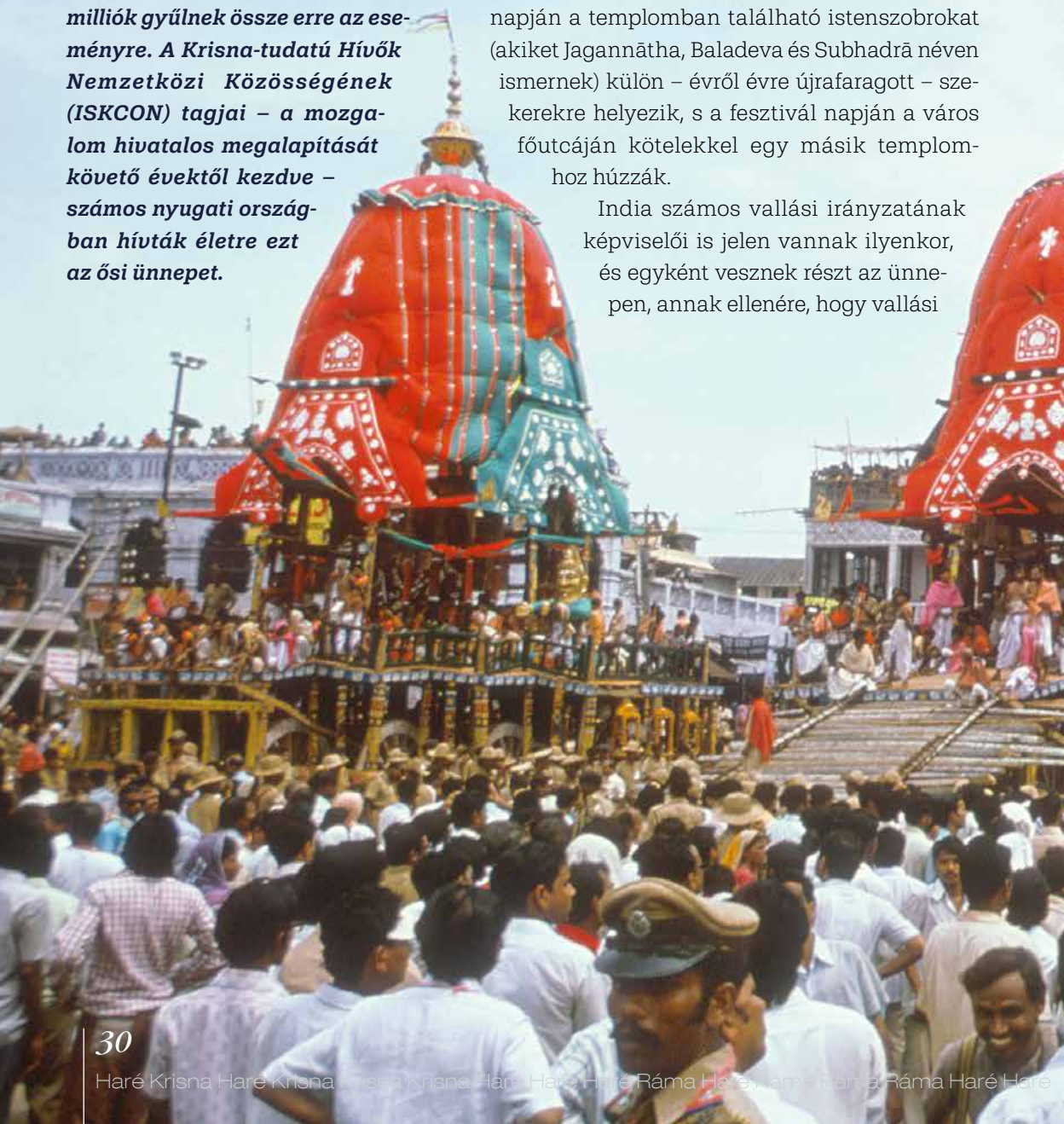
Ratha-yātrā

A szeretetteljes találkozás fesztiválja

A szekérfesztivál tradíciója India keleti részén, a Bengáli-öböl partján fekvő Jagannātha Purī városához kötődik, ahol minden évben milliók gyűlnek össze erre az eseményre. A Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) tagjai – a mozgalom hivatalos megalapítását követő évektől kezdve – számos nyugati országban hívták életre ezt az ősi ünnepet.

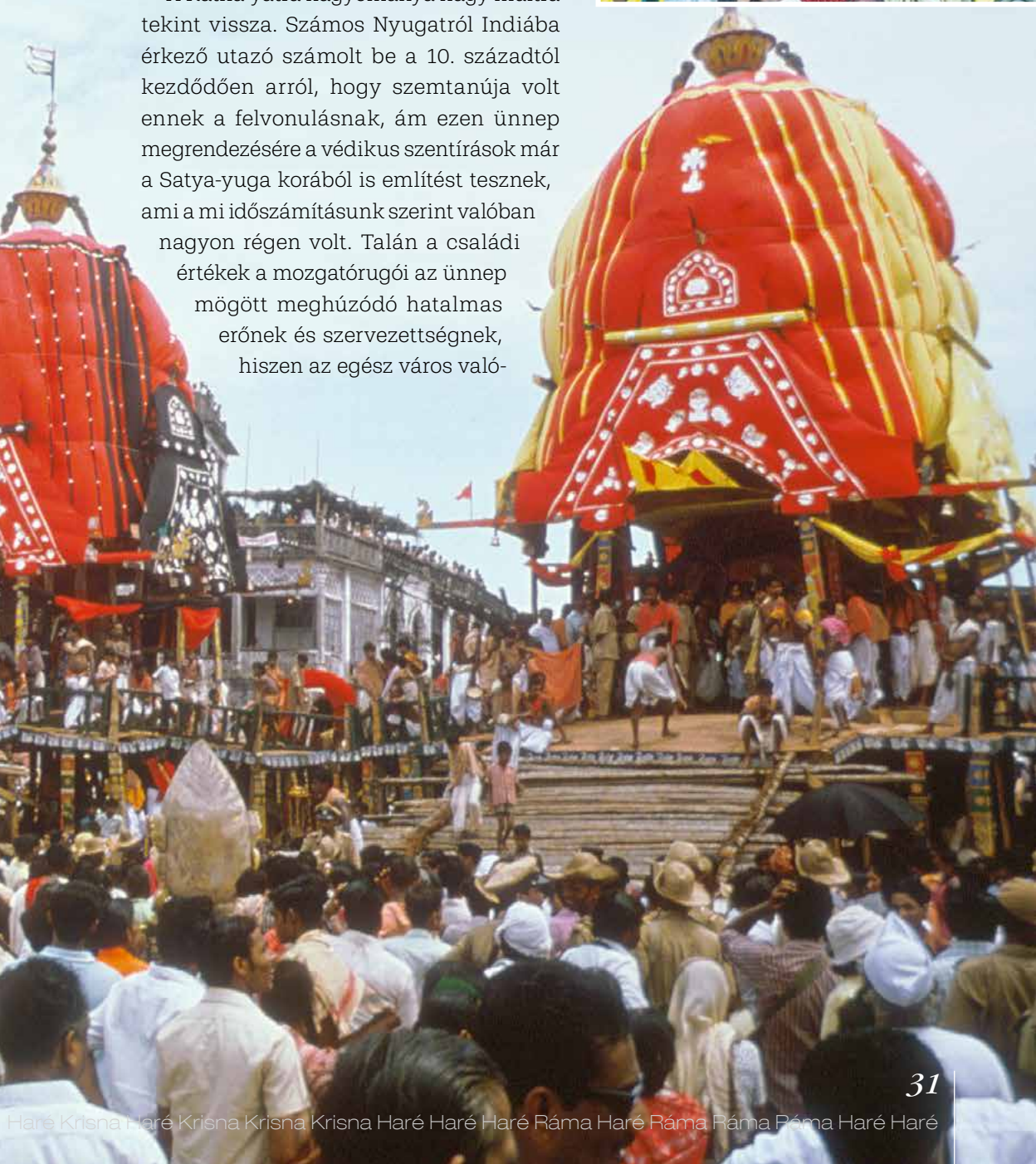
A yātrā „utazást” jelent, s a szót a zarándoklatokon való körutazásra használják Indiában; a ratha szó jelentése pedig „szekér”. A szóösszetétel arra az ünnepre utal, amikor a Ratha-yātrā fesztivál napján a templomban található istenszobrokat (akiket Jagannātha, Baladeva és Subhadrā néven ismernek) külön – évről évre újrafaragott – szekerekre helyezik, s a fesztivál napján a város főutcáján kötelekkel egy másik templomhoz húzzák.

India számos vallási irányzatának képviselői is jelen vannak ilyenkor, és egyként vesznek részt az ünnepen, annak ellenére, hogy vallási

gyakorlataik és teológiai nézeteik számos ponton különböznek. A mindennapokban a templom küszöbét, ahol Jagannātha, Baladeva és Subhadrā áll az oltáron, nem mindegyik irányzat tagjai léphetik át.

A Ratha-yātrā hagyománya nagy múltra tekint vissza. Számos Nyugatról Indiába érkező utazó számolt be a 10. századtól kezdődően arról, hogy szemtanúja volt ennek a felvonulásnak, ám ezen ünnep megrendezésére a védikus szentírások már a Satya-yuga korából is említést tesznek, ami a mi időszámításunk szerint valóban nagyon régen volt. Talán a családi értékek a mozgatórugói az ünnep mögött meghúzódó hatalmas erőnek és szervezetségnek, hiszen az egész város való-

ban mint egy nagy család hömpölyög ilyenkor Jagannātha, Baladeva és Subhadrā körül. A tizenkét fő fesztivál mellett az évszázadok során kialakult további ötven rendezvény mind arra utal, hogy egyre többféle módon szeretnék kimutatni a szeretetüket az odaadó hívek, hiszen a szertartások felelősségét és azok fenntartását egyetlen vallási gyakorló sem veszi félvállról.

MIÉRT HÚZZÁK AZOKAT A SZEKEREKET ILYEN KITARTÓAN?

Külsőségeiben a Ratha-yātrā látványos, színes és szórakoztató, valójában azonban a Szekér-fesztivál sokkal több, mint pusztán egy vidám rendezvény. Az India Bibliájaként emlegetett *Bhagavad-gītā* egy filozófiai párbeszéd a csatatér közepén. Emberi életünk minden fontos kérdését és válaszát tartalmazza, s egyben rávilágít arra is, hogy mi, emberek milyen eltökélten, sőt elkeseredetten keressük a boldogságot: valós kapcsolatunkat egy olyan

Legfelsőbb Valakivel – egy isteni személyllyel –, aki úgy szeret bennünket, amilyenek vagyunk, saját egyedi és megismételhetetlen valónkban. A *Bhagavad-gītā* e filozófiai esszenciával párhuzamosan egy olyan történeti keretet is elénk tár, amelyben a társak, a barátok szeretete is megjelenik, s egyre erősödő tiszta érzelmeik és odaadásuk győzi meg az elbeszélőt, az Úr Kṛṣṇát arról, hogy a Kuruksetrán zajló csata után visszatérjen társai közé.

Ezt az üzenetet, mozzanatot hordozza ez az ünnep: amikor az élőlény visszahívja az Urat a szívébe. Ez a szimbólum jelenik meg abban, hogy szekerét kötelekkel húzzák a hívők, s egyben azt is mutatja, ahogyan életeink során létezésünk értelméről szerzett tapasztalataink után ráébredünk arra, hogy a körforgásból az isteni út keresésével akkor tudunk kilépni, ha ezt a szeretetet beengedjük a szívünkbe. Ezen a napon Isten kilép a templomból, hogy a mosolyával kifejezze nekünk feltétel nélküli elfogadását, függetlenül attól, milyen nemhez, valláshoz tartozunk, milyen korban vagyunk, vagy éppen milyen a bőrünk színe ebben az életben.

KIK ÜLNEK A SZEKEREKEN?

A *Skanda-purāṇā*ban lejegyzett történet szerint a híres uralkodó és egyben eltökélt hívő, Indradyumna Mahārāja odaadásának köszönhetően a Legfelsőbb Úr és társai olyan formában jelentek meg, amely a szeretetnek a távollétet követő találkozás pillanatában érzett eksztatikus megnyilvánulása. Bár egy járatlan szemlélő számára befejezetlen műnek tűnhetnek, a teológiai írásokban gyakorlott olvasó hasonlóságokat fedezhet fel a különböző felekezetek vallási gyakorlóinak történetei között, amelyek azokról a tünetek-

ről számolnak be, amelyek az Űr iránti szeretben elmélyült hívón jelentkezhetnek.

Annyi bizonyos, hogy akár az imádat eredetét, akár az évezredek alatt betöltött szerepét nézzük, a templom a szentélyben található *mūrtikkal* egyfajta menedéket, illetve célt, és a spiritualitáshoz való állandó kötődést biztosította a hívők számára.

A Jagannātha Puriban található templom szertartásaira a nagyvonalúság, a gazdagság és a fenség jellemző. Emellett azonban elmondható az is, hogy láthatóan bizalmas és bensőséges hangulatban zajlanak. A generációról generációra alászálló szolgálatok, az évről évre, hónapról hónapra, napról napra betartott hagyományok azt mutatják, hogy egy roppant nagy, hívőkből álló emberi erőforrás és kiváló adminisztráció dolgozik a Legfelsőbb Űr elégedettségéért.

Hivatalos értékelés és becslés szerint több mint 30 000 férfi, nő és gyermek megélhetése függ a templomtól az ott végzett tevékenységükön keresztül!

Jagannātha Swamit mint a Legfelsőbb Urat és Orissza tartomány egyedüli uralkodóját tartják számon. E felfogás alapján szerveződik az egész állam adminisztrációja, és még

Purī város Gajapati királya is az Űr Jagannātha szolgálaként végzi tevékenységeit.

A templom konyhájában több mint 5000 szakács készíti a naponta több mint 54 alkalommal a *mūrtiknak* felajánlott vegetáriánus ételeket. Olyan mennyiségű ételt főznek, amely legalább 10 000 ember étkeztetésére elegendő. A fesztiválok alatt ez a szám 25 000-ig is felkúszhat.

A Ratha-yātrā megjelenése a világ nagyvárosaiban ugyan nem olyan mértékben és nem olyan aprólékos pontossággal követi a Puriban megtartott fesztivál menetét, de az eredeti fesztivál üzenetének eleget tesz azzal, hogy a szekereket a városok kiemelt utcáin húzva az Űr Jagannātha, Baladeva, Subhadra *mūrtijait* láthatóvá teszi a hétköznapi emberek számára. Ezáltal a *bhakti-yoga* folyamata, azaz az odaadás és szeretet jógája bárki számára kézzelfogható közelségbe kerül.

*Nīlamanī
Cakravartī Dāśī*

DNVĀLĪ

A FÉNY ÜNNEPÉNEK REJTETT JELENTÉSE

A mennyei illatok úgy itatták át a helyet, ahogyan egy jó szív ragyogja be a szeretetet nélkülözők életét. Az egyszerű kis *āśrama* a lélek fenségét tükröző hegyek lábánál, egy szédítő mélységeket ostromló, kristálytisztá vizű tó közelében állt. Az egész látvány és tapasztalat letaglózta

az éppen a naplemente mágikus színeire a képbe toppanó testvérpárt. Rögtön érezték, hogy ez az a hely, amit kerestek. 14 év száműzetés után Rāmacandra a párját, Sītādevīt elrabló démon elleni küzdelemhez kereste a sorstárs vezért, Sugrīvát, aki a szintén száműzetésben lévő csapatával

segíthetne neki a párja visszaszerzésében. Korábban azt az útmutatást kapta Rāma és fivére, Lakṣmaṇa, hogy egy nagyon különleges *āśramában*, egy szent helyen fogják megtalálni a választ arra, hogy hol találják Sugrīvát. És hogy mi lesz ez a különleges hely, azonnal tudni fogják, amint meglátják.

Egy szegény és idős hölgy fogadta őket. Lelkének gazdagsága viszont átragyogott mindent. Olyan mély áhítattal és szívíg hatoló mosollyal fogadta őket, mintha mindig is rájuk várt volna. Mert ez volt az igazság. Mindig is őket várta. 13 éve már, hogy csodálatos mestere, Mataṅga elhagyta e világot. Minden tanítványát magával vitte a lelki világba, de az egyiküknek, Śabarīnak, a legkülönlegesebb női tanítványának azt mondta, hogy várjon itt, mert

egy nap Isten el fog jönni a kis *āśramába*, ide, a világ szépségeinek esszenciájaként ragyogó rejtett vidékre. A legjobb tanítványnak akarta adni a legnagyobb isteni kegyet: a szemtől szemben való találkozást Istennel. Śabarī így 13 éven át minden egyes nap friss gyümölcsöket készített neki, és minden éjjel úgy hajtotta álomra a fejét, hogy tudta: Isten bármikor eljöhet. Mert a guru ezt ígérte neki. De Istent nem az ígéret, hanem az odaadás hozta el – amin az ígéret bizonyossága alapult...

Az egész hely az Isten iránti odaadás erejét hirdette. A sehol máshol nem tapasztalható illatok egykoron a bölcs mester, Mataṅga odaadásának édességéből nyilvánultak meg. Egyszer éppen elmélyült a meditációjában, amikor azt látta, hogy

körülötte a tanítványai súlyos terheket cipelve szolgálnak. A testükön ettől izzadságcseppek kezdtek gyöngyözni. Ez annyira meghatotta, hogy odaadása teremő ereje által minden földet érő izzadságcseppből örökké virágzó mennyei növényeket keltett életre, melyeknek virágjai addig soha nem érzett parfümöt árasztottak. Később, mikor Mataṅga idősebb lett, nem tudott már elzarándokolni a hét óceánhoz, ezért a hét óceán vize zarándokolt el hozzá, és töltötte föl a nem evilági hegyi tó medrét. Így vált az élet egyre édesebbé és mélyebbé az otthonában.

Ebben a páratlan miliőben, az odaadás illatától átitatott közegben, a lélek mélységei kristálytiszta tavának tükreben és az odaadás magasságait mintázó, lélegzetelállító hegyek teremő víziójában élt hát Śabari. 13 éve várt, 13 éve tette egyre spirituálisabbá a helyet, s hozott létre újabbnál újabb csodákat a jelenlétével és páratlan szeretetével. Több száz szent tudta, hogy Rāma, Isten egyszer eljön, de Rāma oda ment, ahol a mély és tiszta odaadás várta: Śabarihoz, a szegény, de lelki-
leg gazdag idős hölgyhöz, aki azt is tudta, hol találja Sugrīvát és hű csapatát. Az odaadás fénye így készíti elő és nyilvánítja meg a lelki világot, ahol Isten végül láthatóvá válik a guru kegyéből. Így tudjuk mi is lelki csodává varázsolni az életünket, ami vonzani fogja Istent, hiszen így hazatérhet...

Ugyanez a fény volt az, ami felragyogott

– pontosabban örökké lángolt – Ayodhyā lakosainak a szívében, akik már több mint 14 éve várták haza a száműzött herceget, Rāmát. Amikor végül vége lett a száműzetés rémálmának, és Rāma visszaszerezte Sītát, majd hazafelé tartott vele Ayodhyāba, a helyiek a szeretetük fényét ajánlva várták vissza Istent a szívébe, az életükbe. Ez a Divālī, a fény ünnepeének valódi jelentése. Ez a fény megmutatta azonban azt is, hogy mindig is ott volt a szívében minden csoda, amiben ott rejtőzik Isten. Isten pedig nem különbözik attól a lelki atmoszférától, amelyben megnyilvánul, ugyanakkor mégsem egy vele.

A fény pedig nem egyszerűen csak az „egység fénye”. De gondolhatjuk ezt is. A valóság azonban jóval gyönyörűbb, mint gondolnánk. Amikor fény gyűl egy olyan ember életében, aki soha azelőtt nem látott, a fény olyan vakító számára, hogy nem lát mást, csak a fényt. Mert mit látnánk először a szemünkkel, ha még soha nem használ-

tuk azt? Csak az egység fényét, az egységes lelki természet mindent betöltő csodáját. Ez a jelenlét, a tiszta tudat fénye. Csodálatos tapasztalat ez. De amint a szemünk kezd hozzászokni a fényhez, az megmutatja a világot, a világ szépségeit és formáit: a hegyeket, a mezőket, a tavakat, a folyókat. Ez a tudás a fény mélyebb aspektusának megnyilvánulása. Aztán, ha még jobban belenőttünk a világunkba, megjelennek az isteni személyek és kapcsolatok, s megjelenik Isten is a társaival. A kapcsolat feléled, a létezésünk teljessé válik. Ez a szeretet fényének, a fény még mélyebb aspektusának a hatása.

Mindez azonban nem fog megtörténni mindaddig, amíg nem tanulunk meg valóban szeretni. Ez az értelme minden kap-

csolatunknak. Amíg nem tudunk szeretni, addig újra és újra bele fogunk halni az életbe. Közben is, és a végén is – szó szerint is. De ahogy nő a szeretetünk feltétel nélküli része, úgy válik örökkévalóvá minden kapcsolatunk. Igen, minden egyes kapcsolatunk. Sem Isten, sem az embertársaink, sem a családunk nem pusztán illuzórikus játékszerek, nem csupán gyakorló bábu, biorobotok, melyeknek az lenne a feladata, hogy végül „a szeretet nagy fényébe” olvadjassunk. Hanem egyenesen a fény forrásai ők! És ők a legfőbb tanítóink is, akik visszavezetnek minket a lelki világ és a kapcsolatok teljességébe.

Acyutānanda Dāsa

KIHÍVÁS, IDEJÉN

INTERJÚ UKRÁN ÉS OROSZ KRISNA-HÍVŐKKEL

HOGYAN HAT A HÁBORÚ AZ UKRÁN HÍVŐK ÉLETÉRE?

Acyutapriya Dāsa: Ez egy kihívásokkal teli időszak. Olyan, mintha elhagynád a tested, miközben még benne vagy, mert a háború megtöri a testedben a sok durva és finom kapcsolatot minden anyagi dologgal. Minden, amit anyagi támaszként használtatok, a kötődéseid és kényelmed, minden mentális és fizikai erőforrásod eltűnik, csak Kṛṣṇa marad. Rengeteg *bhaktának* kellett elhagynia az otthonát, a szolgálatát; sokan elvesztették családtagjaikat, munkahelyeiket, autóikat... anyagi téren teljesen tönkrement az életük. Sokan kénytelenek voltak elköltözni, néhányan Ukrajnán belüli területekre, mások más országokba. Amire rájöttünk, az az, hogy nincs mibe kapaszkodnunk, csak Kṛṣṇába, a *sādhanába*, a lelki gyakorlatokba és a prédikáló misszióba, és megtanultuk, hogy a háború alatti prédikálás is lehetséges. Projektek és templomok talán nem áll-

nak rendelkezésre a háború ideje alatt, de azok számára, akiknek van erejük és akaratuk, hogy megtegyék, mindig nyitva áll a lehetőség, hogy terjesszék a Kṛṣṇa-tudatot, és gyakorolják mindennapos *sādhana*jukat.

HOGYAN ÉLIK MEG A NEHÉZSÉGEKET A HÍVŐK?

Acyutapriya Dāsa: Erre nincs konkrét válasz. Van, akit nehezen érint érzelmileg. Vannak, akik nagyon kitartanak a maradás mellett, de néhány *bhakta* úgy döntött, hogy elhagyja az országot. Hivatalosan a férfiaknak tilos elhagyni az országot, hacsak nincs három vagy több gyermekük, vagy

rokkantak, vagy hatvan év felettiék. Néhány családban a feleségeket és a gyerekeket külföldre küldik, míg a férfiek hátramaradnak. Ukrajnában a *bhakták* segítik egymást, s összejönnek, hogy együtt *japázzanak*, olvassanak, és megvitassák a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját; de segítik egymást szociálisan, érzelmileg és anyagilag is. A más országból érkező segítségnek köszönhetően képesek voltunk anyagi támogatást nyújtani több ezer ukrán *bhaktának*. Egyeseknek szükségük volt komoly orvosi ellátásra, és néhányan elvesztették közeli családtagjaikat. Közösségként próbálunk a könyvosztásra és az Étel az Életért Alapítvány munkájára koncentrálni. Egy év alatt kiosztottunk több mint egymillió tányér megszentelt ételt

a menekülteknek. Sokan, akiknek az otthonuk megsemmisült, metróállomásokon vagy akár a metrószerelvényekben élnek. Megpróbálunk *prasādamot* biztosítani számukra. Az emberek nyitottak: szeretnének Kṛṣṇáról hallani. Nem arról van szó, hogy hirtelen jámborabbak lettek, de háborúban **az emberek megértik, hogy szükség van a spiritualításra.** Fáradtak és depressziósak. A háború egy tragédia emberek milliói számára. Természetes, hogy válaszokat és valami pozitívumot keresnek az életükben.

HOGYAN KÜZDENEK MEG A HÁBORÚ OKOZTA KIHÍVÁSOKKAL AZ OROSZ HÍVŐK?

Gaura Kṛṣṇa Dāsa: Śrīla Prabhupādának igaza volt, amikor több mint ötven évvel ezelőtt azt mondta: „Ha háború tör ki, az nagy szerencsétlenség.” Nagy csapást látunk az egész világon, nem csak Európában. Szenvedés mindenütt. Évekkel ezelőtt,

amikor sokan közülünk csatlakoztak a mozgalomhoz az egykori Szovjetunióban, úgy éreztük, hogy a világ közel áll a katasztrófához, és meg akartuk menteni azzal, hogy a lehető legtöbb embernek átadtuk a Kṛṣṇa-tudatot. Mi annyi Śrīla Prabhupāda könyvet osztottunk ki, amennyit csak tudtunk, és terjesztettük a Szent Nevet. Ahogy Śrīla Prabhupāda is mondta: „Fejlődhetsz a civilizációs kérdésekben, a tudományban, a gazdasági ismeretekben, de ha ez *isten-telen*, bármelyik pillanatban véget érhet. Bármelyik pillanatban.” Ez nem új természetesen, ez a Kali-yuga hatása. Oroszországban új kihívásokkal nézünk szembe, de folytatjuk a szolgálatunkat és a prédikálást, valamint a könyvek nyomtatását és terjesztését. Egy nagy felismerésem volt ez alatt az időszak alatt: mégpedig az, hogy mennyire fontosak a *vaiṣṇava* tulajdonságok, mint amilyen **a kegyesség, a tolerancia, az őszinteség és az önzetlenség,** s hogy mennyire komolyan kell vennünk a Kṛṣṇa-tudatot. Śrīla Prabhupāda így ír a *Bhāgavatamban*:

„Az emberi társadalom még nem merült a feledés sötétségébe. Az egész világ gyors iramban fejlődik az anyagi jólét, az oktatás és a gazdaság területén. Valami azonban még sincs egészen rendben e társadalomban, s ezért még a legjelentéktelenebb kérdések is rendkívüli vitákat eredményeznek. Szükség van tehát arra, hogy megtaláljuk a megoldást, hogyan válhat az emberiség egységessé békében, barátságban és jólétben szövetkezve. A *Śrīmad-Bhāgavatam* ezt a szükségét elégíti ki, mert olyan szellemi érték, amely képes az egész emberi társadalmat lelki síkra emelni. A *Śrīmad-Bhāgavatam* olyan transzcendentális tudomány, amely nemcsak mindennek a végső forrását tárja fel, de Hozzá fűződő kapcsolatunkat is, sőt azt is megtudhatjuk belőle, mi a kötelességünk, hogyan tehetjük tökéletessé az emberi társadalmat e tökéletes tudásra alapozva. Ez a lenyűgöző alkotás szanszkrit nyelven íródott, s most megjelent a gondos angol fordítás is, így pusztán figyelmes elolvasásával az ember teljes mértékben megismer-

heti Istent, s olyan műveltségre tehet szert, amellyel megvédheti magát az ateisták támadásától, s ami a legfontosabb, másokat is meg tud majd győzni arról, hogy Isten – valóság.”

24 szeletnyi igazi **ünnepi** ingyencség a Govinda Csillaghegy zserbótortája, amely nemcsak a klasszikus sárgabarackkal, hanem eper- vagy málnalekvárral is megállja a helyét.

Vegán karácsonyi zserbó

HOZZÁVALÓK:

- 40 dkg margarin
- 7 dkg porcukor
- fél csomag élesztő
- 10 g sütőpor
- 65 dkg liszt
- 1,5 dl rizstej
- 35 dkg darált dió
- 20 dkg porcukor
- fél citrom héja

Tető:

Töltelék:

- 2 dl vízhez 15 dkg (kristály)cukor
- 10 dkg kakaó
- 10 dkg margarin
- 1 kg sárgabaracklekvár
- 10 dkg vaníliás cukor

ELKÉSZÍTÉSE:

A 40 dkg margarint enyhén megolvasztjuk. Fél csomag élesztőt 1,5 dl kézmeleg rizstejben állni hagyunk. A többi összetevőt az enyhén olvadt margarinnal géppel vagy kézzel dagasztjuk, majd az élesztőt hozzáadva homogén szerkezetűre összedolgozzuk. 40 percig kelesztjük.

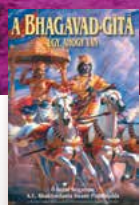
Kelesztés után 5 részre osztjuk az egész tésztát. A sütőtepsit margarinnal kikenjük. A kigolyózott tésztákat lapjára nyújtjuk, és az

összekevert töltelékkel betöltjük. Az utolsó fedlapot villával megsúrjuk gőzcsatorna céljából. Margarinnal enyhén átkenjük a tetejét. 160 °C-on előmelegített sütőben 25-30 percig sütjük.

Önmagában hagyjuk kihűlni. Tepsire átfordítjuk az egészet.

A csokoládétetőt a hozzávalók alapján összefőzzük, és a zserbó tetejét bevonjuk vele. 8 órát hagyjuk állni 5 °C-os hűtőben.

Śrīla Prabhupāda könyvei

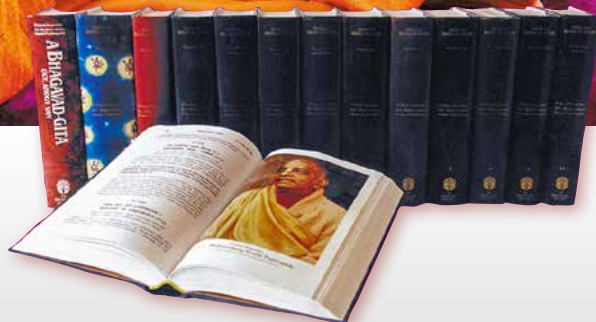
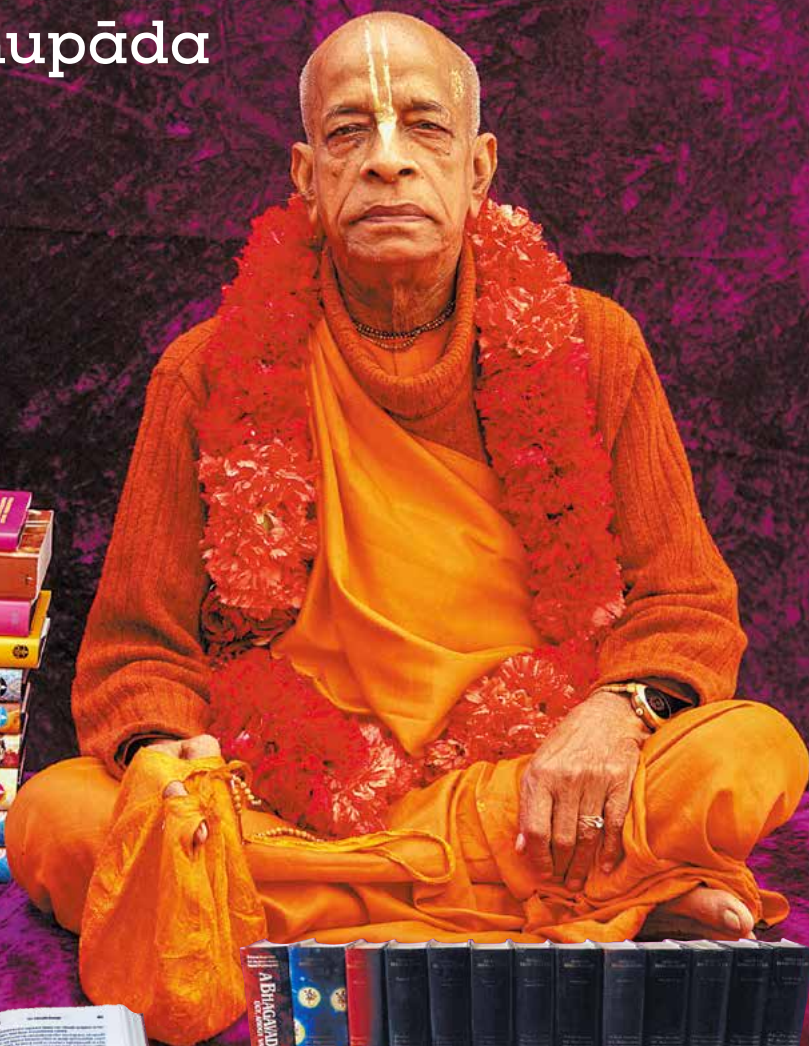
A Bhagavad-gītā úgy, ahogy van

A *Bhagavad-gītā*, melyet India lelki bölcsességének tartanak, a rendkívül mély védikus tudás alapműve, amely az élet lényegét érintő kérdésekkel – az ember alapvető természetével, az őt körülvevő világgal, valamint Istenhez fűződő kapcsolatával – foglalkozik.

976 oldal, kötve, színes illusztrációkkal

Prabhupāda • A tökéletesség útja • Śrī Īsopaniṣad • A bölcsesség királya • Az odaadás nektárja • Az Úr Caitanya tanítása

Kiadványaink megrendelhetők webshopunkban.
A könyveket postai utánvéttel küldjük ki.

Śrīmad-Bhāgavatam (1–10. ének)

E tizennyolcezer versből álló monumentális alkotás, melyet „a védikus irodalom fája érett gyümölcsének” neveznek, a védikus tudás legteljesebb és leghitelesebb magyarázata.

Kötetenként 800–1200 oldal,
kötve, színes illusztrációkkal

www.lelekpallotaja.hu/konyvbolt
www.bolt.krisnavolgy.hu

MEGDOLGOZTÁL AZ 1%-ÉRT MI IS MEGDOLGOZUNK ÉRTE

Segítsd a Krisna-tudatú Hívók ételosztó munkáját
adód **egyházi és civil 1%-**ával!

EGYHÁZI 1%
TECHNIKAI SZÁM:

0389

CIVIL 1% ADÓSZÁM:
18095575-1-41

MAGYARORSZÁGI
KRISNA-TUDATÚ HÍVŐK KÖZÖSSÉGE

WWW.KRISNA.HU